

Liahona

**Posebne priče pričujejo
o živem Kristusu, str. 16**

**Pet načinov, da sledimo
preroku, str. 22**

**Duhovniški blagoslovi - na voljo
vsem, str. 46, 50, 53, 54, 60**

*»Mar pozabi
žena svojega
otročiča in se
ne usmili otroka
svojega telesa?
A tudi če bi one
pozabile, jaz te
ne pozabim.
Glej, na obe
dlani sem te
napisal.«*

Iz 49:15–16

SPOROČILA

- 4** **Sporočilo Prvega predsedstva:**
Trdno zasidrano sidro
predsednik Dieter F. Uchtdorf
- 7** **Sporočilo obiskujočega**
poučevanja: Božansko
poslanstvo Jezusa Kristusa:
Odkupitelj in Odrešitelj

SLIKE V ČLANKIH

- 12** **Smo Gospodove roke**
Neil K. Newell
*Sveti iz Brazilije, Ekvadorja,
Filipinov in Rusije kažejo, kaj
pomeni pomagati ljudem v stiski.*
- 16** **Posebne priče pričujejo**
o živem Kristusu
*Člani Prvega predsedstva in
zboru dvanajstih apostolov
pričujejo o Odrešeniku.*
- 22** **Sledimo preroku**
starešina William R. Walker
*Naučiti bi se morali pet lekcij, ki
nam jih z osebnim zgledom daje
predsednik Thomas S. Monson.*
- 26** **Pionirji v vsaki deželi:**
Filipini: Duhovna moč
na morskih otokih
*Sveti na Filipinih so navzlic na-
ravnim nesrečam in ekonomskim
izzivom priča tamkajšnji čudoviti
rasti.*

- 32** **Z načrtom odrešitve do**
odgovorov na vprašanja
LaRene Porter Gaunt
*Načrt odrešitve nam lahko pomaga
odgovoriti na nekatera temeljna
življenjska vprašanja.*

ODELKI

- 8** **Preroki Stare zaveze: Mojzes**
- 10** **Naš dom, naša družina:**
Sedem dni do velike noči
- 36** **Glas svetih iz poslednjih dni**
- 80** **Dokler se ponovno ne snidemo:**
Naj nam prihodnost vliva
upanje
Stan Pugsley

NA NASLOVNICI

Spredaj: J. Kirk Richards: *Garden Tomb*, razmnoževanje prepovedano. Notranja stran naslovnice: Foto: John Luke

40

40 Če bo vaše oko zavrto v mojo slavo

Katherine Nelson in Heidi McConkie

Pri tem, da smo dostojni, ne gre le za pravo izbiro oblačil.

44 Osebnosti mladih odraslih: Spreobrnitev in odrekanje članov na Finskem

Melissa Zenteno

Poglejte, ali v tej številki lahko poiščete skrito liaho-no. Namig: Kaj ima ona najraje?

54

46 Moški in ženske pri Gospodovem delu
starešina M. Russell Ballard
Tako moški kot ženske morajo razumeti resnice o vlogi, ki jo imajo ženske v Božjem kraljestvu.

50 Na služenje se pripravljajmo s služenjem
David L. Beck
Služenje v Aronovem duhovništvu vam bo dalo merila za vse življenje.

53 Moč, da blagoslovite vse ljudi
Cerkveni voditelji pričujejo o duhovniških blagoslovih.

54 Prinašanje duhovniških blagoslovov domov
Bonnie L. Oscarson
Ne glede na spol ali mesto v družini zaprosite za duhovniško moč za blagoslov družine.

56 Samozavest zaradi pravičnosti
starešina Jeffrey R. Holland
Ko ste poklicani uporabiti duhovništvo, ali imate samozavest, da se na ta klic odzovete?

60 Vrata in pot
Način, kako vam duhovništvo lahko pomaga pri vrnitvi k nebeškemu Očetu.

62 Vprašanja in odgovori
Kaj naj naredim, ko se v šoli govori o temi, ki je v nasprotju z evangelijskimi nauki, kakor je splav?

64 Res ali ni res?
David A. Edwards
Rešite kviz in se poučite, kako nam Satan laže.

68

67 »Dedek, to je tako lahko!«
starešina Enrique R. Falabella
Rahela je mislila, da ni dovolj stara, da bi brala Mormonovo knjigo.

68 Porterjeva obljuba
Carole M. Stephens
Porter je izpolnjeval zaveze – in tega sploh ni vedel!

70 Osnovno prinesite domov: Družina je v središču načrta nebeškega Očeta
Jan Taylor

72 Bistra zamisel

73 Premikanje skale
starešina Terence M. Vinson
Gospod nam želi pomagati pri reševanju naših težav – tudi majhnih.

74 Prijatelji po svetu: Sem Dria s Filipinov

76 Za majhne otroke

81 Portret preroka: Howard W. Hunter

APRIL 2014, 15. IZDAJA, 1. ŠT.
LIAHONA 10984 177

Mednarodna revija Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz
poslednjih dni.

Prvo predsedstvo: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Zbor dvanajstih apostolov: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G.
Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar,
Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Urednik: Craig A. Cardon

Svetovalci: Jose L. Alonso, Mervyn B. Arnold, Shayne M.
Bowen, Stanley G. Ellis, Christoffel Golden

Glavni direktor: David T. Warner

Direktor za pomoč družinam in članom: Vincent A. Vaughn

Direktor cerkvenih revij: Allan R. Loyborg

Poslovni vodja: Garff Cannon

Administrativni vodja: R. Val Johnson

Pomočnik glavnega urednika: Ryan Carr

Uredniški odbor: Susan Barrett, Brittany Beattie, David
Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye
Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt,
Jennifer Grace Jones, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk,
Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul
VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vodja umetnostnega oddelka: J. Scott Knudsen

Direktor umetnostnega oddelka: Tadd R. Peterson

Oblikovanje: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M.
Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen
Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W.
Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator za intelektualno lastnino:

Collette Nebeker Aune

Vodja produkcije: Jane Ann Peters

Produkcija: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie
Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate
Rafferty

Korekture: Jeff L. Martin

Vodja tiska: Craig K. Sedgwick

Vodja distribucije: Stephen R. Christiansen

Prevod: Mojca Železnikar, Elvi Rwankuba, Nika Klobčič,
Rosana Majc, Maja Kaplan

Distribucija:

Corporation of the Presiding Bishop of The Church of
Jesus Christ of Latter-day Saints
Steinmühlstrasse 16, 61352 Bad Homburg v.d.H., Nemčija

Podatki o naročniku:

Če bi želeli postati naročnik ali spremeniti svoj naslov, vas
prosimo, da stopite v stik z naročniško službo:

Brezplačna telefonska številka: 00800 2950 2950

Telefon: +49 (0) 6172 4928 33/34

E-naslov: orderseu@ldschurch.org

Spletna stran: store.lds.org

Rokopise in vprašanja pošljite na spletno stran lihona.lds.org;
po e-pošti lihona@ldschurch.org ali po pošti na: *Liahona*, Rm.
2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,
USA.

Liahona (izraz v Mormonovi knjigi pomeni »kompas« oziroma
»usmerjevalec«) izhaja v albanščini, angleščini, armenščini,
v jeziku bislama, v bolgarsčini, cebuansčini, češčini, danščini,
estonsčini, fidžijsčini, finščini, francoščini, grščini, hrvaščini,
islandščini, indonezijsčini, italijansčini, japonsčini, kiribatščini,
kitajščini (poenostavljena), kmerščini, korejščini, latvijsčini,
litvančini, madžarščini, malgaščini, maršalsčini, mongolsčini,
nemščini, nizozemščini, norveščini, poljščini, portugalsčini,
romunščini, ruščini, samoansčini, slovensčini, svahilščini,
špansčini, švedščini, tagalogščini, tahitijsčini, tajščini,
v tonganščini, ukrajinščini, urdujščini in vietnamsčini. (Pogostnost
je odvisna od jezika.)

© 2014 Intellectual Reserve, Inc. Vse pravice pridržane.
Natisnjeno v Ameriki.

Besedila in vizualno gradivo v *Liahoni* je dovoljeno
razmnoževati za naključno, neprofitno uporabo v cerkvi
ali doma. Vizualnega gradiva se ne sme razmnoževati,
če avtorsko dovoljenje umetnine tega ne dopušča. Vprašanja
v zvezi z avtorskimi pravicami pošljite na naslov Intellectual
Property Office, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150, USA ali na e-naslov: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2014 Vol. 15 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480)

Slovenian (ISSN 1532-348X) is published once a year (April) by
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North
Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$1.00
per year; Canada, \$1.20 plus applicable taxes. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address must be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone. (Canada Post Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

Predlogi za družinski večer

Ta številka vsebuje članke in dejavnosti, ki jih lahko uporabite na družinskem večeru.
Sledita dva predloga.

FOTO: DAVID STOKER

»Sedem dni do velike noči«, str. 10,
in »Posebne priče pričujejo o živem
Kristusu«, str. 16: Gradivo iz teh člankov
lahko teden pred veliko nočjo uporabite pri
vsakdanjih duhovnih minutah z družino.
V nedeljo pred veliko nočjo začnite brati
pričevanja Prvega predsedstva na 17. strani
in sledite navodilom v članku »Sedem dni
do velike noči«. Vsak dan nato preberite
pričevanja dveh apostolov in uporabite
svete spise, hvalnice ter dejavnost iz članka
»Sedem dni do velike noči«, da boste spo-
ročilo posredovali družini. Na veliko nočno
nedeljo bi lahko gledali sveto pisemski video
»He Is Risen« na lds.org/bible-videos (na
razpolago v več jezikih).

»To je tako lahko, dedek!« str. 67: Po-
tem ko boste članek prebrali, boste tudi vi
morda hoteli izvléci štoparico! Premislite o
tem, da bi v družinskem krogu prebrali eno
stran v Mormonovi knjigi, in se štopajte,
da boste videli, koliko časa potrebujete. Ta
čas naj vam bo kot vodilo pri oceni, koliko
časa približno bo vaša družina potrebovala,
da bo prebrala Mormonovo knjigo. Lahko
si zadaste cilj, da boste Mormonovo knjigo
brali skupaj. Če boste napravili urnik, na
primer vsakdanje branje ob določeni uri,
vam bo to pomagalo doseči cilj.

V VAŠEM JEZIKU

Liahona in drugo cerkveno gradivo je na voljo v številnih jezikih na
languages.lds.org.

TÉME TE IZDAJE

Številke pomenijo prvo stran članka.

cerkvena zgodovina, 26
dostojnost, 40
družina, 46, 50, 54, 70
duhovništvo, 46, 50, 53,
54, 56, 60
generalna konferenca, 4
Hunter, Howard W., 81
jezik, 40
Jezus Kristus, 4, 7, 10,
16, 76
misijonsko delo, 26, 62
Monson, Thomas S., 22

Mormonova knjiga, 67
načrt odrešitve, 32, 37,
39, 70
notranja čistost, 7, 12
odkupna daritev, 7, 10,
16, 32, 76
prepoznavanje dobrega
od zla, 64
preroki, 8, 22
pričevanje, 62
služenje, 12, 36, 38, 50
socialna pomoč, 12, 36

spoštljivost, 76
spreobrnitev, 26, 44
Stara zaveza, 8
templji, 26, 44
upanje, 80
velika noč, 10, 16
vzor, 22
zaveze, 68
žalost, 37, 39
ženske, 46

predsednik
Dieter F. Uchtdorf

drugi svetovalec
v Prvem predsedstvu

TRDNO ZASIDRANO

sidro

Nedavno tega sem imel priložnost z ogromno ladjo pluti ob čudoviti obali Aljaske v ZDA. Ko se je kapitan pripravljal, da bo ladja čez noč ostala v odmaknjenem neokrnjenem zalivu, je pazljivo ocenil lokacijo in okoliščine, kakor je na primer valovanje plime in useke, globina vode in razdalja od nevarnih ovir. Ko je bil zadovoljen, je spustil sidro, zato da bi ladja ostala varno in trdno zasidrana, zaradi česar bi potniki imeli priložnost občudovati presenetljivo lepoto Božjih stvaritev.

Ko sem se oziral k obali, sem počasi spoznal, da ladja nosita naprej komaj opazen piš vetra in globinski tok. Vendar je ladja ostala trdno in vztrajno znotraj začrtanega kroga, ki sta ga določali dolžina vrvi sidra in moč sidra.

Kapitan sidra ni obdržal shranjenega na ladji, kjer bi bilo pripravljeno, da ga odvržejo, če bi se približeval vihar. Ne, ladjo je zasidral iz preventivnega ukrepa in jo zaščitil pred tem, da bi se premaknila v nevarne vode ali da bi počasi nasedla na obali, medtem ko bi se potniki in posadka počutili varne.

Ko sem premišljeval o tem scenariju, mi je prišlo na misel, če to ni bila priložnost za priliko, potem nikoli nisem pilotiral letala.

Zakaj potrebujemo sidra

Namen sidra je, da ladja ostaja varno na želeni lokaciji ali da pomaga obvladovati ladjo v slabem vremenu. A če hočemo izpolniti ta bistvena namena, zgolj to, da sidro

imamo, ni dovolj. Sidro mora biti trdno, zanesljivo in ga je treba uporabiti pravilno ob pravem času in kraju.

Sidro potrebujejo tudi posamezniki in družine.

Nadloge lahko pridejo kot veliko neurje, ki nas odpihnejo iz smeri in nam grozijo, da nas bodo butnile ob skale. Včasih pa smo v nevarnosti tudi, ko je vse videti varno – blagi vetrovi in mirna vodna gladina. Pravzaprav smo lahko v največji nevarnosti, ko nas odnaša in je premikanje tako mirno, da ga komajda opazimo.

Evangelij je naše sidro

Sidro mora biti trdno, močno in dobro vzdrževano, da je pripravljeno, ko ga potrebujemo. Poleg tega mora biti pritrjeno na temelj, ki lahko nosi breme teže nasprotujočih sil.

Seveda je evangelij Jezusa Kristusa takšno sidro. Z božanskim namenom ga je pripravil Stvarnik stvarstva in ga osnoval zato, da bi svojim otrokom nudil varnost in vodstvo.

Kaj je navsezadnje evangelij drugega kot načrt Boga, da odreši svoje otroke in jih privede nazaj v svojo navzočnost?

Ker vemo, da je v naravi vseh stvari, da plujejo, moramo svoje sidro trdno zasidrati na trdna tla evangelijske resnice. Ne sme biti na lahno spuščeno na pesek ponosa ali se komajda dotakniti površja naših prepričanj.

Ta mesec imamo priložnost, da Božje služabnike poslušamo na generalni konferenci Cerkve. Njihove besede skupaj s svetimi spisi in navdihom Duha nudijo varno in stanovito dno večnih vrednot in načel, na katere lahko

pritrldimo sidra, zato da lahko ostane-
mo stanovitni in varni med življenjski-
mi borbami in preizkušnjami.

Starodavni prerok Helaman je učil: »Temelje [morate] graditi na skali našega Odkupitelja, ki je Kristus, Božji Sin; ko bo hudič poslal svoje silne vetrove, da, svoje strelice v vrtinčastem viharju, da, ko [vas] bosta udarjali vsa njegova toča in huda nevihta, da to ne bo imelo moči nad [vami], da bi [vas] povleklo v brezno bede in neskončne-
ga gorja zavoljo skale, na kateri [ste zgrajeni], ki je zanesljiv temelj, temelj, na katerem ljudje ne morejo pasti, če gradijo na njem.« (He 5:12)

Vrednost trdno zasidranih sider

Življenje zna preizkusiti naša sidra in nas skušati, da nas odnese. Toda če so naša sidra pravilno zasidrana na skali našega Odkupitelja, bodo zdržala – ne glede na moč vetra, moč plimovanja ali višino valov.

Seveda ladja ni zasnovana zato, da ostane zasidrana v pristanišču, temveč da sidro dvigne in odpluje po morjih

življenja. Toda to je prilika za neko drugo priložnost.

Za zdaj mi je v tolažbo spoznanje, da bomo zaradi sidra evangelija in skale našega Odrešitelja ostali na mestu in bomo varni.

Takšno sidro nam bo preprečevalo, da bi nas odneslo v nevarnost in nesrečo. Omogočilo nam bo sijajno priložnost, da bomo deležni neprimerljivih lepot vedno spreminjajočega se in veličastnega prizora življenja.

Življenje je lepo in ga je vredno živeti. Veter, neurje in močni tokovi

nas lahko skušajo, da bi zapluli v vidne ali nevidne nevarnosti, toda evangelijsko sporočilo in njegova božanska moč nas bosta ohranjala na poti nazaj v varno pristanišče nebeškega Očeta.

Zatorej govorom aprilske generalne konference zgolj ne *prisluhnimo*, temveč njihovo sporočilo v vsakdanjem življenju tudi *udejanjajmo* kot trdno zasidrano sidro.

Naj nas Bog pri tem pomembnem in bistvenem prizadevanju blagoslovi in vodi! ■

NAUK SPOROČILA

Premislite o tem, da bi se pogovarjali o pomembnosti sider v kontekstu tega, kako je Lehijeva družina odplula v obljubljeno deželo (gl. 1 Ne 18). Lahko izpostavite naslednji odlomek: 1 Ne 18:11–15, čas, ko je bil Nefi zezan, ko je Liahona prenehala delovati in so ladjo gnali divji viharji. S kakšnimi posledicami se soočamo, če nismo varno zasidrani v evangeliju? Izpostavite lahko tudi naslednji odlomek: 1 Ne 18:21–22 in se pogovarjajte o tem, kako lahko najdemo varnost v tem, da se obrnemo k Odrešeniku.

Konferenca in jaz

Sarah Deeks

Včasih sem si mislila, da je konec tedna, ko je generalna konferenca, dolg in dolgočasen, toda sčasoma sem ga vzljubila in se ga veselila. Konec tedna, ko je generalna konferenca, nas lahko duhovno napolni, ti občutki pa lahko zlahka zbledijo, ko se v ponedeljek nadaljuje normalno življenje. Nekaj naslednjih zamisli mi je pomagalo, da sem od konference še naprej dobila, kolikor je bilo le mogoče.

Na konferenco se pripravim tako, da si zapišem vprašanja in si potem delam zapiske, ko na vprašanja prejmem odgovore. Pozneje si rada naložim konferenčne govore in glasbo s strani LDS.org in jih naložim na predvajalnik MP3, tako da govor

ali hvalnico lahko poslušam, ko grem po vsakdanjih opravkih. Prav tako rada preučujem konferenčno izdajo *Liahone*. V svoj izvod si kaj podčrtam in zapišem na rob. Do takrat, ko se odvija naslednja konferenca, je moja revija dobro uporabljena. Včasih sporočila preučujem skupaj z družino na družinskih večerih.

Za to, da ohranjam duha, ki smo ga občutili med konferenco, in se še naprej učim iz sporočil, je potrebno delo, toda to je zame velik blagoslov. V tiskah sem prejela toliko moči in vodstva, ker sem preučevala sporočila z generalne konference, in vem, da so ta sporočila navdihnjena.

Avtorica živi v Torontu v Kanadi.

OTROCI

Spustite sidro

Zaradi česa boste ostajali zasidrani v evangeliju? Potegnite črto iz vrvi v dečkovi roki do predmetov, za katere je predsednik Uchtdorf rekel, da so varni kraji, kjer spustite sidro.

Gradivo preučite v duhu molitve in prosite, da bi izvedeli, o čem najgovorite. Kako vam bo razumevanje Odrešenikovega življenja in poslanstva poglobilo vero vanj in blagoslovilo tiste, nad katerimi bдите preko obiskujočega poučevanja? Več o tem na reliefsociety.lds.org.

Božansko poslanstvo Jezusa Kristusa: Odrešenik in Odkupitelj

To je eno od vrste sporočil obiskujočega poučevanja, ki ponazarja vidike Odrešenikovega poslanstva.

Med najpomembnejšimi opisi »Mnimi nazivi Jezusa Kristusa je Odrešitelj,« je dejal starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov. »Odrešiti pomeni plačati obveznosti oziroma dolg. Odkupiti lahko tudi pomeni rešiti ali osvoboditi s plačano varščino. [...] Vsak od teh pomenov nakazuje različne vidike velike odkupitve, ki jo je Jezus Kristus izvedel s svojo odkupno daritvijo, ki vključuje, kakor se glasi slovarska razlaga, 'odrešitev od greha in njegovih kazni, na primer z žrtvovanjem, opravljenim za grešnika'.¹

Linda K. Burton, generalna predsednica Društva za pomoč, je dejala: »Nebeški Oče [...] je poslal svojega edinorojenega in popolnega Sina, da je trpel za naše grehe, naše srčne bolečine in vse, kar se v našem življenju zdi krivično.«

Neka ženska, ki je imela za seboj leta prizkušanj in žalosti, je v solzah

rekla: 'Spoznala sem, da sem kot star dvajset dolarski bankovec – zmečkan, strgan, umazan, zlorabljen in prestrašen. Toda [...] še vedno sem vredna vseh dvajset dolarjev.' Ta ženska ve, da je [...] dovolj vredna za [Boga], da je poslal svojega Sina, da je posebej zanjo plačal odkupnino. Vsaka sestra v Cerkvi bi morala vedeti, kar ve ta ženska.²

Iz svetih spisov

2 Ne 2:6; He 5:11–12; gl. Moses 1:39

OPOMBI

1. D. Todd Christofferson, Redemption, *Liahona*, maj 2013, str. 109.
2. Linda K. Burton, Is Faith in the Atonement of Jesus Christ Written in Our Hearts?, *Liahona*, nov. 2012, str. 114.

vera, družina,
pomoč

Iz naše zgodovine

Nova zaveza vsebuje poročila o ženskah, ki so verjele v Jezusa Kristusa, se učile njegovih naukov in jih živele ter pričevale o njegovem delovanju, čudežih in veličini.

Jezus je ženski pri vodnjaku rekel:

»Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje.

Žena mu je rekla: 'Gospod, daj mi te vode, da ne bom žejna.' [. . .]

'Vem, da pride Mesija (kar pomeni Maziljenec). Ko pride, nam bo vse oznanil.'

Jezus ji je rekel: 'Jaz sem, ki govorim s teboj.'[«]

Žena [je] »odložila vrč« in v mestu pričevala o njem. (Gl. Jn 4:6–30.)

Kaj lahko naredim?

1. Kako lahko pokažemo hvaležnost Odrešeniku in Odkupitelju, Jezusu Kristusu?
2. Kako smo lahko v življenju deležni blagoslovov Odrešenikove odkupne žrtve?

MOJZES

»Mojzes je bil tako velik, da se celo Kristusa opisuje kot preroka, ki je kakor ta starodavni voditelj izraelskih vojska.«¹ – starešina Bruce R. McConkie (1915 – 1985) iz zbora dvanajstih apostolov

Rodil sem se v Egiptu v času, ko je bilo moje izraelsko ljudstvo v suženjstvu. Ker se je Faraon bal vse večjega števila izraelskih sužnjev, je ukazal, naj vse dečke, ki se bodo rodili, pobijejo. Ker me je mati hotela zaščititi, me je tri mesece po rojstvu skrivala, preden me je v košari dala med nilsko trstje. Našla me je faraonova hči in me vzgajala kot svojega sina.²

Ko sem odrasel, sem zapustil Egipt in živel v midjanski deželi. Tam sem našel naklonjenost pri Jitru, pastirju in duhovniku, ter se poročil z njegovo hčerko Ciporo. Od Jitra sem prejel Melkizedekovo duhovništvo.³

Ko sem pasel Jitrovo čredo, se mi je nekega dne v gorečem grmu prikazal Gospod in me poklical, naj izraelske otroke rešim iz suženjstva.⁴

Vrnil sem se v Egipt in faraonu rekel, naj osvobodi Gospodovo ljudstvo, namesto tega pa jim je naložil še več bremen. Gospod je nad Egipčane poslal vrsto nadlog, vendar se je faraon v srcu zaprl in še vedno ni hotel osvoboditi Izraelcev. Zadnja nadloga pa je bil angel smrti, ki je v vsaki družini v Egiptu ubil prvorojenca. Izraelci

so se pred angelom smrti obvarovali tako, da so podboje vrat namazali s krvjo brezhibnega jagnjeta in da so ostali v hiši. Gospod je preko mene pasho uvedel kot uredbo, s katero je Izraelcem pomagal, da so se tega čudeža spomnili vsako leto.⁵

Zaradi te zadnje nadloge se je faraon uklonil in je Izraelce osvobodil. Toda faraon se je kasneje v srcu spet zaprl in je za

odhajajočimi Izraelci poslal vojsko. Gospod me je blagoslovil z močjo, da sem razdelil Rdeče morje, in pobegnili smo po suhem, faraonovo vojsko pa je morje preplavilo.⁶

MOJZES V BULRUSHESU © PROVIDENCE COLLECTION; ROBERT T. BARRETT: MOJZES RAZDELI RDEČE MORJE; JERRY HARSTON: MOJZES IN TABLICE; HARRY ANDERSON MOJZES POKLIČE ARONA NA SLUŽENJE; JUDITH A. MEHR: MOJZES IN BRONASTA KAČA.

Gospod nas je nato vodil skozi puščavo, podnevi v oblaku, ponoči v ognjenem stebru. Oskrbel nas je z vodo, mano in prepelicami.⁷

Povzpel sem se na goro Sinaj, kjer sem ostal štirideset dni in prejel deset Gospodovih zapovedi. Ko sem se z gore vrnil, so se Izraelci odvrnili od Boga in skovali zlato tele, da so ga častili. Nič več niso bili vredni, da bi prejeli postavo, ki mi jo je dal Bog, zato sem tablice, na katerih je bila, razbil. Vrnil sem se na goro, kjer mi je Gospod dal nižjo

postavo, ki se imenuje po meni – Mojzesova postava.⁸

Gospod mi je v divjini razodel svoje namene, da bo postavil tabernakelj oziroma prenosljiv tempelj. Tabernakelj smo na potovanjih nosili s seboj, zato da smo v njem lahko častili. Ljudje so v tabernaklju prejeli uredbe, jaz pa sem z Gospodom govoril »iz obličja v obličje, kakor govori človek s svojim prijateljem«⁹. Gospod mi je pokazal tudi, kako izdelati skrinjo zaveze, sveto relikvijo, ki je stala v najbolj svetem delu tabernaklja.¹⁰

Ko je Gospod poslal »ognjene kače«, da je pograjal Izraelce, mi je bilo zapovedano, naj naredim bronasto kačo in jo pritrdim visoko na palico, zato da bi jo vsi, ki jih je kača ugriznila,

lahko pogledali in ozdraveli. A ker so bili ponosni in ker je bilo tako preprosto, številni niso hoteli pogledati in so zato umrli.¹¹

Gospod je napravil, da so Izraelci štirideset let tavalj v puščavi, preden jim je dovolil priti v obljubljeni deželo.¹² Jaz tja nisem prišel, temveč me je »Duh vzel« h Gospodu.¹³ ■

OPOMBE

1. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. izdaja (1966), str. 515; gl. tudi 5 Mz 18:15–19.
2. Gl. 2 Mz 1; 2:1–10.
3. Gl. 2 Mz 2:11–22; NaZ 84:6.
4. Gl. 2 Mz 3; 4:1–17.
5. Gl. 2 Mz 5–12; Ez 45:21.
6. Gl. 2 Mz 14.
7. Gl. 2 Mz 13:21–22; 15:22–27; 16; 17:1–7.
8. Gl. 2 Mz 24:18; 31:18; 32; 34.
9. 2 Mz 33:11.
10. Gl. 2 Mz 25–29; 40:21.
11. Gl. 4 Mz 21:6–9; 1 Ne 17:41; Al 33:19–20.
12. Gl. 4 Mz 14:33–34.
13. Al 45:19.

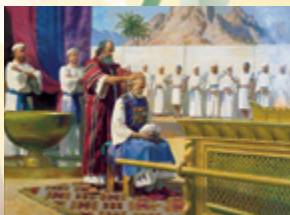
DEJSTVA: MOJZES

Mojzesova pisna dela: Mojzes je poleg Mojzesove knjige in Dragocenega bisera avtor prvih petih knjig v Svetem pismu: Geneze, Eksodusa, Levitika, Numerov in Devteronomija.

Predzemeljska vloga: bil je izbran zato, da je nadziral določeno razdobje (gl. Abraham 3:22–23).

Zemeljske vloge: Izraelce je vodil iz Egipta, na gori Sinaj je prejel postavo (gl. 2 Mz 12; 20).

Posmrtne vloge: prikazal se je na gori spremitve in dal duhovniške ključne Petru, Jakobu in Janezu (gl. Guide to the Scriptures, »Transfiguration«, scriptures.lds.org); 3. aprila 1836 se je prikazal v templju Kirtland v Ohio v ZDA in Josephu Smithu predal ključne zbiranja Izraela (gl. NaZ 110:11).

SEDEM DNI DO VELIKE NOČI

Z družino lahko izveste, kaj je Jezus delal, ko je živel na zemlji. Začnite v nedeljo pred veliko nočjo. Vsak dan berite svete spise, opravite neko nalogo ali zapojte hvalnico (ali drugo hvalnico na to temo). Nato Jezusovo sliko izrežite in jo prilepite v prazen okvirček, ki ustreza zgodbi iz svetih spisov. Ko bodo vsi okvirčki zapolnjeni, bo velika noč tu! ■

1. DAN
Nebeški Oče je poslal svojega Sina, Jezusa Kristusa, da se je rodil na zemlji.
• Lk 2:4–7
• »He Sent His Son« (*Children's Songbook*, str. 34)

2. DAN
Jezus je bil некоč otrok. Lahko smo takšni kot on, če smo dobri in prijazni.
• Lk 2:40, 52
• »Jezus tudi otrok je bil« (neuradni prevod, v angl. »Jesus Once Was a Little Child«, *Children's Songbook*, str. 55)

3. DAN
Jezus je spolnjeval vse zapovedi nebeškega Očeta, vključno z zapovedjo, naj se krsti.
• Mt 3:13–17
• »When Jesus Christ Was Baptized« (*Children's Songbook*, str. 102)

4. DAN
Jezus je napravil veliko čudežev, med drugim je ozdravljaj ljudi, ki so bili bolni, slepim je pomagal, da so spet videli, in pomiril je vihar.
• Mr 4:36–39
• »Tell Me the Stories of Jesus« (*Children's Songbook*, str. 57)

3

2

1

4

5. DAN

Jezus je pri zadnji večerji učence prosil, naj zakrament vzamejo zato, da se ga bodo spominjali. Ko vsak teden vzamemo zakrament, se tudi mi lahko spominjamo Odrešenika.

- Lk 22:19–20
- S starši se pogovarjajte o nečem, kar bi lahko naredili, da bi vam to nedeljo med zakramentom pomagalo misliti na Jezusa.

6. DAN

Ker nas imata nebeški Oče in Jezus rada, je Jezus prišel na zemljo, da bi trpel za naše grehe, zato da smo lahko skupaj in se vrnemo k nebeškemu Očetu.

- Lk 22:41–44
- Kaj bi lahko naredili danes, da bi Jezusu pokazali, da ste hvaležni za njegovo žrtvovanje?

7. DAN

Potem ko je bil Jezus tri dni v grobu, je vstal od mrtvih. Ker je od mrtvih vstal on, bomo od mrtvih vstali tudi mi.

- Jn 20:15–17
- Lk 24:36–40
- »Did Jesus Really Live Again?« (*Children's Songbook*, str. 64)

Med to aktivnostjo lahko poslušate hvalnice na lds.org/music.

SMO Gospodove roke

Obiskovanje revnih in pomoč tistim, ki trpijo, je v samem bistvu pomena tega, da smo učenci Jezusa Kristusa.

Neil K. Newell
Socialna pomoč

Na začetku velike gospodarske krize se je združilo šest kolskih predsednikov iz Doline Slanega jezera, da bi se spoprijeli z vse bolj temnimi oblaki revščine in lakote, ki so grozili, da bodo prišli nad tako številne člane Cerkve.¹ Čeprav se je ekonomska kriza dotaknila ljudi vsepovsod, je še zlasti prizadela Utah.²

Tistikrat so imeli cerkveni voditelji malo virov, da bi pomagali ljudem v stiski. Seveda so lahko uporabili postna darovanja, toda kronično pomanjkanje je zasenčilo vse, kar so kdaj doživeli. Pod vodstvom predsedujočega škofovstva je bila na začetku dvajsetega stoletja ustanovljena služba za zaposlovanje Deseret Employment Bureau. Toda ni imela zadostnega kadra, da bi se spoprijel s tako ogromnimi potrebami.

Teh šest duhovniških voditeljev je vedelo, da ne smejo čakati, če hočejo pomagati ljudem v svojih kolih. Ukrepati so morali takoj. Ljudi so začeli pošiljati na delo. Moške so organizirali in jih odpeljali na polja, kjer so pobirali pridelke. Hvaležni kmetje so možem v zameno za delo darovali hrano. Presežek so odnesli v skladišča in razdelili drugim, ki so bili lačni. Ko so se darovanja povečala, so sveti začeli

hrano konzervirati, da bi jo ohranili. To je bil začetek sodobnega socialnega programa.

Osem desetletij kasneje sodobni cerkveni voditelji po vsem svetu bdijo nad svojimi občestvi in občutijo isto odločenost, da bi pomagali ljudem v stiski.

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, je na oktobrski generalni konferenci 2011 dejal: »Vse prepogosto opazimo potrebe okrog sebe in upamo, da se bo čarobno pojavil nekdo od daleč, da bo za te potrebe poskrbel. Morda čakamo na strokovnjake s posebnim znanjem za reševanje konkretnih težav. Ko to delamo, svoje bližnje prikrajšamo za služenje, ki bi jim ga lahko nudili mi, sebe pa prikrajšamo za priložnosti, da bi služili. Čeprav s strokovnjaki ni nič narobe, si raje priznajmo: nikoli jih ne bo dovolj, da bi razrešili vse težave. Namesto tega je Gospod v vsaki državi, kjer je Cerkev ustanovljena, pred nas postavil svoje duhovništvo in njegovo delovanje.«³

Ta klic, naj krajevni cerkveni voditelji in člani po navdihu Svetega Duha preidejo k dejanjem, je številne po vsem svetu vodil, da so, kakor je rekel predsednik Uchtdorf, [sami] spoznali, kako.«⁴ Zavihali so rokave in se odločili,

da se bodo »v vsem spomnili revnih in ljudi, ki potrebujejo pomoč in so v stiski«. (NaZ 52:40).

Ekvador

Ko je škof Johnny Morante v Guayaquillu v Ekvadorju bdel nad člani svojega oddelka, ga je v srcu vse bolj skrbelo. Vse preveč družin se je borilo s tem, da bi imele vsaj najbolj osnovne življenjske potrebščine. Hotel jim je pomagati, zato se je posvetoval z oddelčnimi voditelji in zadevo prinesel pred Gospoda.

Ker je bilo v tistem področju malo priložnosti za delo, je začel sodelovati s skupino enajstih sester in jih spodbujal, naj izkoristijo priložnost za malo obrt. Te sestre so opazile, da je potreba po kakovostnih, nizkocenovnih čistilih za dom, zato so razmišljale, da bi jih začele delati in prodajati v svoji skupnosti. Toda kako bi se ta čistila naučile izdelovati?

Tisti čas je škof Morante izvedel za brezposelno sestro v oddelku, ki je prej delala kot farmacevtka. Ko jo je enajst sester vprašalo, če bi jim pomagala, jih je navdušeno poučila, kako izdelati varna, kakovostna čistila.

Napravile so poslovni načrt, označile področja na zemljevidu njihove skupnosti, ki jih bo vsaka sestra pokrila, in izbrale izdelke, ki jih bodo naredile.

V nekaj mesecih so ustvarile bazo strank in so zaslužile dovolj, da so omilile svojo revščino ter pomagale poskrbeti za potrebe svojih družin.

Ko so upravitelji krajevne farmacevtske družbe izvedeli za to podjetništvo, je njihovo zanimanje pritegnila zgodba brezposelne farmacevtke. Slednjič so z njo opravili razgovor in jo najeli za nadzornico njihove proizvodnje.

Rusija

V moskovskem oddelku Rechnoy v Rusiji je Galini Goncharovi, ki je bila oddelčna zgodovinarica, na ledu spodrsnilo in si je zlomila obe roki. Odpeljali so jo v bolnišnico, kjer so ji roke povili v mavec. Ni se mogla sama hraniti ali obleči. Ni se mogla počesati, niti se oglašiti na telefon.

Ko so drugi člani v oddelku izvedeli, kaj se je zgodilo, so se nemudoma odzvali. Duhovniški voditelji so ji dali blagoslov in sodelovali s sestrami Društva za pomoč, ki so napravile urnik, kdaj se bodo oglasile pri tej dobri sestri in poskrbele za njene potrebe.

Vladimir Nechiporov, vodja oddelčnih misijonarjev, je rekel: »Spomnili smo se govora z generalne konference o Kristusovem kipu, ki ni imel rok.⁵ Pod kip je nekdo pritrdil

Potem ko je Galini Goncharovi spodrsnilo in si je polomila obe roki, so ji sestre Društva za pomoč služile kot njene roke.

ploščo, na kateri je pisalo: 'Moje roke ste vi.' Nekaj tistih tednov, v katerih ta dobra sestra ni mogla skrbeti zase, so člani oddelka Rechnoy čutili sorodnost s to zgodbo. Dobe sedno smo postali njene roke.«

Filipini

Ko se je leta 2011 nad Filipine spustil tropski vihar Washi, je področje preplaval z obilnimi vodam in vetrom. Poškodovanih je bilo okrog 41.000 domov, življenje pa je izgubilo več kot 1.200 ljudi.

Pred poplavo je Max Saavedra, predsednik filipinskega kola Cagayan de Oro, prejel navdih, naj ustanovi skupino za pomoč v sili. Organiziral je odbore, ki so opravljali

različne naloge – vse od iskanja in reševanja do prve pomoči, zagotavljanja hrane, vode in oblačil.

Ko so poplavne vode upadle do varne gladine, so cerkveni voditelji in člani začeli z reševanjem. Potrdili so, da so vsi člani na varnem, in ocenili škodo. Neki član je priskrbel gumijaste splave, da so člane, ki jih je voda odnesla, spravili na varno. Odprle so se zgradbe za bogoslužje, da so nudile zatočišče vsem, ki so potrebovali hrano, oblačila, odeje in začasno prebivališče. Kritično so potrebovali čisto vodo, zato je predsednik Saavedra navezal stik s krajevnim podjetjem, ki je imelo v lasti gasilsko vozilo s cisterno, in so čisto vodo pripeljali do zgradb za bogoslužje v evakuacijskih središčih. Poškodovanim so pomagali člani s poklicnimi medicinskimi izkušnjami.

Potem ko so prešteli vse člane Cerkve, je predsednik Saavedra s svojo skupino odšel v druga evakuacijska središča v mestu in ponudil pomoč. Prinesli so jim hrano in druge potrebščine. Veliko članov je, čeprav so izgubili lastni dom, takoj po neurju nesebično služilo drugim. Ko je prenehalo deževati in se je zemlja posušila, so se prostovoljci Mormonske roke pomoči iz treh kolov lotili dostavljanja paketov s pomočjo, pomagali pa so tudi pri čiščenju.

Brazilijska

V mestu Sete Lagoas v Braziliji je zatočišče za invalidne ženske, na življenje katerih je vplivala zloraba drog. Vsak dan so se trudile, da bi preživele. Imele so majhno pečico, ki so jo uporabljale za peko okrog trideset štruc kruha dnevno. Čeprav so ženske prejemale nekaj pomoči od krajevnih človekoljubnih organizacij, so se komaj preživljale. Ko so cerkveni voditelji iz brazilskega kola Sete Lagoas izvedeli za potrebe teh žensk, so jim hoteli pomagati.

Z ženskami so govorili o njihovih potrebah. Ženske so rekly, če bi lahko spekle več kruha, ne bi le imele dovolj hrane zase, temveč bi morda nekaj štruc lahko tudi prodale in zaslužile nekaj obupno potrebnega denarja.

Cerkveni voditelji in člani so sodelovali s krajevno vojaško policijo in krajevno šolo, zato da bi izboljšali življenjske

pogoje teh žensk. S pomočjo cerkvene človekoljubne štipendije in prostovoljcev iz Cerkve ter skupnosti jim je uspelo odpreti novo pekarno – ki je ženskam omogočila speči tristo štruc kruha dnevno.

Z iztržkom, ki so ga prejele, so ženske v pekarni lahko zaposlile svojo prvo delavko – eno od žensk iz zatočišča.

Socialna pomoč

Prav kakor tisti navdihnjeni cerkveni voditelji pred desetletji, ki so okrog sebe videli velike potrebe in se niso hoteli obrniti stran, cerkveni voditelji in člani po vsem svetu danes delajo isto v svojih področjih in na svoj način.

Ko je predsednik Uchtdorf govoril Cerkvi o skrbi za druge, je dejal: »Gospodov način ni, da sedimo na rečnem obrežju in čakamo, da bo voda odtekla, da bomo lahko šli preko. Temveč moramo stopiti skupaj, zavihati rokave, se lotiti dela in napraviti most ali čoln, da gremo lahko čez vode svojih izzivov.«⁶

Obiskovanje revnih in pomoč tistim, ki trpijo, je v samem bistvu pomena tega, da smo učenci Jezusa Kristusa. To je delo, ki ga je opravljal sam Jezus Kristus, ko je v svojih dneh pomagal ljudem. »To delo, s katerim naj bi poskrbeli na Gospodov način, ni preprosto še ena točka v katalogu cerkvenih programov,« je zaključil predsednik Uchtdorf. »Ne sme se ga zanemarjati ali postaviti na stran. Je osrednje v našem nauku; je bistvo naše veroizpovedi.«⁷ ■

OPOMBE

1. Štirje od teh kolskih predsednikov – Hugh B. Brown, Harold B. Lee, Henry D. Moyle in Marion G. Romney – so bili kasneje poklicani za apostole in štirje so bili kasneje v Prvem predsedstvu Cerkve. Harold B. Lee je postal enajsti predsednik Cerkve.
2. Utah je bil leta 1930 drugi na lestvici po brezposelnosti v Združenih državah Amerike. Gl. Garth L. Mangum in Bruce D. Blumell, *The Mormons' War on Poverty: A History of LDS Welfare 1830 – 1990* (1993), str. 95.
3. Dieter F. Uchtdorf, Poskrbimo na Gospodov način, *konferenčna izdaja*, okt. 2011, str. 59.
4. Dieter F. Uchtdorf, Poskrbimo na Gospodov način, str. 59.
5. Gl. Dieter F. Uchtdorf, Vi ste moje roke, *konferenčna izdaja*, april 2010, str. 70.
6. Dieter F. Uchtdorf, Poskrbimo na Gospodov način, str. 59.
7. Dieter F. Uchtdorf, Poskrbimo na Gospodov način, str. 59.

Člani Prvega predsedstva in zboru dvanajstih apostolov so sodobni preroki, vidci in razodevalci, ki so »posebne priče o Kristusovem imenu po vsem svetu« (gl. NaZ 107:23). Kot takšni so odgovorni pričevati o božanskosti Jezusa Kristusa in o njegovem poslanstvu Odrešenika in Odkupitelja sveta.

V naslednjih navedkih ti izvoljeni in pooblaščenim možje pričujejo o Odrešenikovi odkupni daritvi, vstajenju in o tem, da živi.

Posebne priče pričujejo o živem Kristusu

Jezus je naš Odkupitelj

»Z vsem srcem in gorečnostjo svoje duše povzdigam svoj glas v pričeva-

nju kot posebna priča in izjavljam, da Bog res živi. Jezus je njegov Sin, Očetov Edinorojenec v mesu. On je naš Odkupitelj, on je naš Posrednik pri Očetu. On je bil tisti, ki je umrl na križu, zato da je plačal odkupnino za naše grehe. Postal je prvi sad vstajenja. Ker je umrl, bomo spet vsi živeli. 'O, kako nas radosti naslednji stavek: Vem, da Odrešenik živi!«

[gl. Vem, da Odkupitelj moj živi, *Hvalnice in otroške pesmi*, str. 136]

Predsednik Thomas S. Monson: »Vem, da Odrešenik živi!«, *konferenčna izdaja*, april 2007, str. 22.

Sem priča

»Tako gotovo pričujemo o Gospodovem vstajenju, kot bi bil tam tistega večera

z učencema v hiši ob poti v Emavs. Prav tako gotovo vem, da živi, kot je to vedel Joseph Smith, ko je v palmyrskem gaju v svetlobi čudovitega jutra videl Očeta in Sina. [...]

O tem pričujem kot priča vstalega Odrešenika in Odkupitelja.«

Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, »Pridite k meni«, *konferenčna izdaja*, april 2013, str. 22.

Odkupna daritev in odrešitev

»Bog Oče je avtor evangelija; to je ključni del Božjega načrta odrešenja

oziroma načrta odkupitve. Imenuje se evangelij Jezusa Kristusa, kajti odkupna daritev Jezusa Kristusa omogoča odkupitev in odrešitev. Zaradi odkupne daritve so vsi ljudje, moški, ženske in otroci, brezpogojno odrešeni telesne smrti in bodo odkupljeni svojih grehov pod pogojem, da bodo sprejeli evangelij Jezusa Kristusa in mu bili poslušni. [...]

O tem pričujem z vsem srcem in umom.«

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, »Mar nimamo razloga za radost?«, *konferenčna izdaja*, okt. 2007, str. 19.

Jezus je Kristus

»Vem, da je Bog naš Oče. Josephu Smithu je predstavil svojega Sina, Jezusa Kristusa. Izjavljam vam, da vem, da Jezus je Kristus. Vem, da živi. Rodil se je v polnosti časa. Učil je Božji evangelij in bil preizkušan. Trpel je in bil križan ter tretji dan vstal od mrtvih. Tako kakor Oče ima telo iz mesa in kosti. Izpeljal je odkupno daritev. Pričujem o njem. Sem njegova priča.«

Predsednik Boyd K. Packer, predsednik zbora dvanajstih apostolov, »Dvanajsteri«, maj 2008, konferenčna izdaja, str. 91.

Odkupnina za človeško družino

»[Jezus Kristus] je osrednji lik večnega Očetovega načrta, Odrešenik, ki je bil poslan kot odkupnina za človeštvo. Bog je poslal svojega ljubljenega Sina, da bi premagal Adamov in Evin padec. Na zemljo je prišel kot naš Odrešenik in Odkupitelj. Za nas je premagal oviro telesne smrti, tako da je predal lastno življenje. Ko je umrl na križu, se je njegov duh ločil od telesa. Tretji dan sta se njegov duh in telo za večno združila in ne bosta nikdar več ločena.«

Starešina L. Tom Perry iz zbora dvanajstih apostolov, »Načrt odrešitve«, okt. 2006, str. 81.

Osrednje dejanje človeške zgodovine

»[Odrešenikova] odkupna daritev se je zgodila v Getsemaniju, kjer je potil velike kaplje krvi (gl. Lk 22:44), in na Golgoti (oz. Kalvariji), kjer je bilo njegovo telo vzdignjeno na križ na 'kraju lobanja', kar je pomenilo smrt (Mr 15:22; Mt 27:33; gl. tudi 3 Ne 27:14). Ta neskončna odkupna daritev bo človeka rešila neskončne smrti (gl. 2 Ne 9:7). Zaradi Odrešenikove odkupne daritve je vstajenje postalo dejansko in večno življenje možno za vse. Njegova odkupna daritev je postala osrednje dejanje v vsej človeški zgodovini.«

Starešina Russell M. Nelson iz zbora dvanajstih apostolov, »The Peace and Joy of Knowing the Savior Lives«, Liahona, dec. 2011, str. 22.

Žrtvovanje za greh

»Jezus Kristus je prestal nepojmljivo trpljenje, zato da bi se daroval kot žrtev za grehe vseh. To žrtvovanje je darovalo najvišje dobro – čisto, brezhibno jagnje – za najvišjo mero zla – grehe celotnega sveta.

To žrtvovanje – odkupna daritev Jezusa Kristusa – je v središču načrta odrešitve. [...]

Vem, da je Jezus Kristus Edinorojeni Sin Boga, Večnega Očeta. Vem, da imamo zaradi njegove odkupne žrtve gotovost o nesmrtnosti in priložnost za večno življenje. On je naš Gospod, naš Odrešenik in naš Odkupitelj.«

Starešina Dallin H. Oaks iz zbora dvanajstih apostolov, »Sacrifice«, Liahona, maj 2012, str. 19, 22.

Odrešenik danes vodi svojo Cerkev

»Odkupna daritev Jezusa Kristusa je bila nujni del načrta nebeškega Očeta za zemeljsko poslanstvo njegovega Sina in za našo odrešitev. Kako hvaležni bi morali biti, da nebeški Oče ni posredoval, temveč je zadržal svoj očetovski nagon, da bi rešil svojega ljubega Sina. Jezusu je zaradi svoje večne ljubezni do vas in mene dovolil dokončati njegovo vnaprej določeno poslanstvo, da je postal Odkupitelj. [...]

»Jezus Kristus, Odrešenik in Odkupitelj vsega človeštva, ni mrtev. Živi – vstali Božji Sin živi – to je moje pričevanje in danes vodi zadeve svoje Cerkve.«

Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov, »The Atonement and the Value of One Soul«, *Liahona*, maj 2004, str. 85, 86.

Naše upanje, naš Posrednik in Odkupitelj

»Naša varnost je v [našem nebeškem Očetu] in njegovem ljubljenu Sinu, Jezusu Kristusu. Vem, da vas ima Odrešenik rad. Potrdil bo vaša prizadevanja, da si okrepite pričevanje, zato da bo postalo goreča moč za dobro v vašem življenju, moč, ki vas bo podpirala v vseh težkih časih ter vam dajala mir in gotovost v teh negotovih časih.

Kot eden njegovih apostolov, ki je pooblaščen, da pričuje o njem, z vso resnostjo pričujem, da vem, da Odrešenik živi in da je vstalo, povečano bitje s popolno ljubeznijo. On je naše upanje, naš Posrednik in Odkupitelj.«

Starešina Richard G. Scott iz zbora dvanajstih apostolov, »The Power of a Strong Testimony«, *Liahona*, jan. 2002, str. 103.

Izpil je grenko čašo

»V vrtu Getsemani se naš Odrešenik in Odkupitelj ni umaknil pred tem, da bi izpil grenko čašo odkupne daritve [gl. NaZ 19:16–19]. In na križu je spet trpel, zato da bi izpolnil Očetovo voljo, dokler naposled ni rekel: 'Dopolnjeno je.' [Jn 19:30] Vzdržal je do konca. V odgovor na Odrešenikovo popolno poslušnost v tem, da ostane močan, je nebeški Oče izjavil: 'To je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje, v katerem sem povečal svoje ime.' [3 Ne 11:7]

»[...] Slavimo Božje ime, tako da ostanemo trdno ob Odrešeniku, Jezusu Kristusu. Rad bi vam posebej pričeval, da živi.«

Starešina Robert D. Hales iz zbora dvanajstih apostolov, »Stand Strong in Holy Places«, *Liahona*, maj 2013, str. 51.

Edini Božji popolni otrok

»Vem, da je Bog vselej in v vseh pogledih in v vseh okoliščinah naš ljubeči, odpuščajoči Oče v nebesih. Vem, da je bil Jezus njegov edini popolni otrok, katerega življenje je bilo ljubeče predano po volji tako Očeta kot Sina za odkupnino vseh nas, ki nismo popolni. Vem, da je vstal od mrtvih, zato da bi spet živel, in ker je to naredil, bomo tudi mi.«

Starešina Jeffrey R. Holland iz zbora dvanajstih apostolov, »Gospod, verujem!«, *Liahona*, maj 2013, str. 95.

Vem, da Odrešenik živi

»Pričujem o neskončni in večni žrtvi Gospoda Jezusa Kristusa in sem zanjo hvaležen. Vem, da Odrešenik živi. Doživel sem tako njegovo odrešilno moč kot njegovo mogočno moč in pričujem, da sta ti móči resnični in na razpolago vsakomur od nas. Resnično, 'v Gospodovi moči' lahko naredimo in premagamo vse, če na svoji življenjski poti vztrajamo.«

Starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov, »The Atonement and the Journey of Mortality«, *Liahona*, apr. 2012, str. 19.

Kristus je opravil svoje poslanstvo

»[Odrešenik] je prevzel 'breme grehov človeštva' in 'grozot, ki jih lahko [zada] Satan' [James E. Talmage, *Jesus the Christ*, str. 613]. Na tej poti je preстал go-ljufivo zastavljena sojenja in strašne, tragične dogodke, ki so pripeljali do križanja. To se je naposled končalo s Kristusovim zmagoslavnim vstajenjem na velikonočno nedeljo. Kristus je izpolnil svoje sveto poslanstvo Odrešenika in Odkupitelja. Vstali bomo od mrtvih in naš duh se bo združil z našim telesom. [...]

»Kot apostol vam pričujem, da Jezus Kristus živi in da je Odrešenik in Odkupitelj sveta. Pripravil je pot do prave sreče.«

Starešina Quentin L. Cook iz zbora dvanajstih apostolov, »Hoja za Jezusom Kristusom«, *konferenčna izdaja*, apr. 2010, str. 82.

Odrešenik nas je odkupil

»Odrešenikovo trpljenje v Getsemaniju in njegov smrtni boj na križu sta nas odkupila od grehov tako, da sta zadostila zahtevam, ki jih ima pravica nad nami. On usmiljenje in odpuščanje nakloni tistim, ki se pokesajo. Odkupna daritev odplača tudi dolg, ki nam ga dolguje pravica, tako da nas pozdravi in nam povrne za vsakršno trpljenje, ki ga prestanemo po krivem. 'Kajti glejte, trpi bolečine vseh ljudi, da, bolečine vsakega živega bitja, tako moških, žensk kot otrok, ki pripadajo Adamovi družini.« (2 Ne 9:21; gl. tudi Al 7:11–12). [...]

»[...] Najvišja odkupitev je v Jezusu Kristus in zgolj v njem. Ponižno in hvaležno ga priznavam za Odkupitelja.«

Starešina D. Todd Christofferson iz zbora dvanajstih apostolov, »Redemption«, *Liahona*, maj 2013, str. 110, 112.

Vstajenje in življenje

»Predvsem oznanjamo našega Odrešenika in Odkupitelja, Jezusa Kristusa. Vse, kar smo – vse, kar kdaj bomo – dolgujemo njemu. [...]

Njegove besede odzvanjajo skozi stoletja:

'Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre; in vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl.' (Jn 11:25–26)

»Bratje in sestre, on živi. Vstal je. Vodi svoje sveto delo na zemlji.«

Starešina Neil L. Andersen iz zbora dvanajstih apostolov, »Come unto Him«, *Liahona*, maj 2009, str. 80.

ODGOVORI NA VPRAŠANJA

Kako je videti vstali človek?

»Potem ko bomo šli skozi to življenje, bomo [...] prejeli poveljano telo, osvobojeni bomo vsake bolezni in nadloge ter bomo ponovno izjemno lepi. Ni lepšega kakor pogled na vstalega moškega ali ženske. Ne morem si predstavljati nič veličastnejšega, kar bi človek

lahko posedoval, kakor je vstalo telo. Ni svetega iz poslednjih dni [...], ki ne bi imel gotovega upanja, da bo vstal na jutro prvega vstajenja in bo poveljčan, povzdignjen v Božji navzočnosti.«

Predsednik Lorenzo Snow (1814 – 1901), konferenčno poročilo, okt. 1900, str. 4.

starešina
William R. Walker
član prvega zbora
sedemdeseterih

Sledimo PREROKU

Predsednik Thomas S. Monson je pred več leti tik pred generalno konferenco učil čudovito lekcijo. Tistikrat je bila namenjena zbranim generalnim voditeljem, ki so pripotovali v Salt Lake City v Utah, številni od njih prav iz oddaljenih krajev po svetu, kjer so služili v področnih predsedstvih. Zbrali smo se zato, da bi prejeli navodila Prvega predsedstva in dvanajstih apostolov.

Ko se je čas sestanka približeval, se je zdelo, da so prisotni vsi razen predsednika Monsona. Nekaj minut pred začetkom sestanka smo se prenehali pogovarjati in spoštljivo sedeli ter poslušali uvodno glasbo in pričakovali, da bo prerok prišel vsak hip.

Potrpežljivo smo čakali, ko je napočila deveta ura in tudi minila. Nekdo je odšel skozi stranska vrata – očitno je hotel videti, ali potrebuje kakšno pomoč. Ko se je vrnil, je dejal: »Predsednik Monson se nam bo pridružil v kratkem.«

Predsednik Monson je v sobo vstopil približno petnajst minut kasneje. Ko je vstopil, smo iz spoštovanja vstali. Bili smo veseli, ker smo ga videli, in zadovoljni, ker je bil videti dobro. Ni bilo očitnega razloga, zaradi katerega je bil pozen.

Predsednik Monson je šel naravnost h govorniškemu pultu in rekel: »Bratje, žal mi je, ker sem pozen, toda to jutro me je žena potrebovala.«

Globoko sem bil ganjen in sem postal ponižen in nisem mogel prenehati premišljevat o njegovih besedah.

To je bil zelo pomemben sestanek. Zbralo se je celotno višje vodstvo Cerkve, predsednik Monson pa nam je vsem

Če sledimo predsedniku Monsonu in si prizadevamo, da bi bili bolj takšni kot on, bomo zagotovo uspeli postati bolj zvesti učenci Gospoda Jezusa Kristusa.

dal zgled. Žena ga je potrebovala in vzel si je potreben čas, da je poskrbel zanjo. To je bila pomembna pridiga. Ne spomnim se ničesar drugega, kar je bilo rečeno tisti dan, te pridige pa se spomnim: »Žena me je potrebovala.«

Sledimo prerokovemu vzoru

Rad bi predlagal pet načinov, kako lahko sledimo vzoru predsednika Monsona.

1. Lahko smo pozitivni in lahko smo srečni.

Prerok Joseph Smith v Dragocenem biseru opisuje svoj »dobrovoljni značaj« (Joseph Smith – History 1:28). »Dobrovoljnost« označuje tudi predsednika Monsona.

Predsednik Monson je ob neki priliki dejal: »Lahko se odločimo, da smo naravnani pozitivno. Ne moremo usmerjati vetra, lahko pa obrnemo jadra. Drugače rečeno, lahko se odločimo, da bomo srečni in pozitivni ne glede kaj nam pride na pot.«¹

Nekega dne sem čakal pred sejno sobo Prvega predsedstva. Tja sem bil povabljen zato, da bi sodeloval na sestanku, na katerem bo govora o tempeljskih zadevah.

Pri vsaki posvetitvi templja se predsednik Monson osredotoči na otroke. Rad jih vključi v obredje vogalnega kamna.

Tiho sem sam sedel pred sejno sobo. Mislim sem, da se je Prvo predsedstvo že sestalo in da me bodo čez nekaj minut povabili, naj se jim pridružim.

Ko sem tam sedel, sem zaslišal, kako je nekdo prihajal po hodniku in žvižgal. Pomislil sem: »Nekdo ne razume pravilnega protokola. Okrog pisarne predsednika Cerkve ne hodiš žvižgajoč.

Čez nekaj trenutkov se je žvižgajoči človek prikazal izza vogala – bil je predsednik Monson. Bil je vesel in bil je pozitiven. Toplo me je pozdravil in rekel: »Predpostavljam, da bomo s sestankom začeli čez nekaj minut.«

Čprav ima na ramenih težo vse Cerkve, je vzor sreče in je vedno pozitivno naravnani. Tudi mi bi morali biti takšni.

2. Do otrok smo lahko prijazni in ljubeči.

Jezus je pogosto govoril o otrocih. Njegov prerok, predsednik Monson, prav tako pogosto govori o otrocih. Zlasti pri posvetitvah templjev sem videl, kako rad ima otroke in kako nas s svojim zgledom uči, kako naj ravnamo z njimi. Pri vsaki posvetitvi templja se osredotoči na otroke. Rad jih vključuje v obredje vogalnega kamna in vedno kakšnega pokliče, naj da nekaj malte na vogelni kamen, da sodeluje pri simbolični dovrstitvi templja. To napravi tako, da se

otroci zabavajo. To napravi tako, da si zapomnijo. Zanje ima vedno velik nasmeh. Spodbuja jih in jim čestita. To je čudovito videti.

Njegov topli pozdrav navadno vključuje »daj mi pet«, mi-ganje z ušesi in spodbudo, naj služijo misijon in se poročijo v templju.

Pred nekaj leti je predsednik Monson imel na programu, da bo za svoj rojstni dan posvetil utaški tempelj Oquirrh Mountain. Ko je prispel pred tempelj in se približeval sprednjim tempeljskim vratom, se je zbrala skupina mladih. Očitno so vedeli, da ima predsednik Monson rojstni dan, ker so mu začeli peti »Vse najboljše«. Ustavil se je in jih pogledal z velikim nasmehom na obrazu. Z roko je celo začel mahati, kakor da bi jih vodil pri petju. Na koncu so dodali pripev »in še na mnoga leta«. Dejal mi je: »To je moj najljubši del.«

Otroci in mladi v Cerkvi ga imajo radi in ne dvomijo, da jih ima rad tudi on!

3. Lahko sledimo navdihu Duha.

Predsednik Monson je z naslednjimi besedami lepo izrazil svojo vdanost Gospodu in svojo predanost temu, da sledi navdihu Duha: »Vem, da je v življenju najlepše izkusiti navdih in se nanj odzvati in kasneje spoznati, da ste bili odgovor na molitev nekoga ali na potrebo nekoga. In vedno hočem, da Gospod ve, da bo Tom Monson, če ga Gospod potrebuje, da gre po njegovih opravkih, to zanj naredil.«²

To je vzorec, ki bi mu moral slediti vsak od nas.

4. Lahko imamo radi tempelj.

Predsednik Monson se bo v zgodovino zapisal kot nekdo, ki je v cerkveni zgodovini zgradil veliko templjev. Odkar je februarja 2008 postal predsednik Cerkve, je nadaljeval z velikim delom izgradnje templjev. Predsednik Monson je v šestih letih, odkar je prerok, oznanil načrte za gradnjo triintridesetih novih templjev.

Predsednik Monson je dejal: »Da bi vsak od nas živel čisto življenje, s čistimi rokami in čistim srcem, zato da bi se tempelj lahko dotaknil našega življenja in naše družine.«³

Dal nam je tudi naslednjo čudovito obljubo: »Če imamo tempelj radi, se ga dotaknemo in vanj hodimo, se bo naša vera odražala v našem življenju. Če bomo prišli v sveto Božjo hišo in ne bomo pozabili zavez, ki smo jih

tam sklenili, *bomo prestali vse preizkušnje in premagali vse skušnjave.*⁴

Sledimo vzorcu, ki nam ga je dal prerok, naj imamo tempelj radi.

5. Lahko smo prijazni, uvidevni in ljubeči.

Predsednik Monson je čudovit vzor ljubezni do drugih. Vse njegovo delovanje je prežeto z obiski na domu, polaganjem rok na glave in dajanjem blagoslovov, nepričakovanimi telefonskimi klici, v katerih je tolažil in spodbujal, pošiljanjem pisem spodbude, pohvale in hvaležnosti, obiski v bolnišnicah in domovih za ostarele ter s tem, da je kljub zelo natrpanemu urniku našel čas in šel na pogrebe ter obiskal obupane.

Thomas Monson je prav tako, kakor bi naredil Odrešenik, hodil naokrog in delal dobra dela (gl. Apd 10:38 ter blagoslavljal in ljubil druge; to je vselej bila gonilna moč v njegovem življenju.

Leta 2012 se je zgodil izreden primer prijaznosti predsednika Monsona. Ko je bil lepi utiški tempelj Brigham City že skoraj končan, sem se sestal s Prvim predsedstvom, da bi se pogovoril o načrtih za njegovo posvetitev. Ker je bil Brigham City le eno uro severno od Salt Lake Cityja, bi predsednik Monson zlahka potoval tja na posvetitev.

Predsednik Monson je namesto tega rekel: »Brigham City je domače mesto predsednika Boyda K. Packerja, tega velikega apostola, ki ob meni med dvanajsterimi sedi že vrsto let. Rad bi, da ima čast in blagoslov, da posveti tempelj v svojem domačem mestu. Sam tja ne bom šel in bom predsednika Packerja zadolžil, da posveti tempelj Brigham City. Rad bi, da je to njegov dan.«

To je bil čudovit dan za predsednika Packerja in sestro Packer, ki je prav tako odraščala v Brigham Cityju. Prijazna in velikodušna poteza predsednika Monsona za njegovega tovariša apostola me je zelo ganila. Vsi smo lahko takšni. Lahko dajemo in smo prijazni in bolj mislimo na ljudi okrog nas.

Prerokov vzorec

Predsednik Monson nas je na generalni konferenci s svojim čudovitim in navdihujočim sporočilom učil, kako

Thomas Monson je prav tako, kakor bi naredil Odrešenik, hodil naokrog in delal dobra dela ter blagoslavljal in ljubil druge; to je vselej bila gonilna moč v njegovem življenju.

naj živimo. S svojim izrednim in čudovitim vzorom nas je učil, kako naj sledimo Jezusu Kristusu. Gospod nam je resnično v vsem dal vzorec, eden od vzorcev, glede katerih bi si morali prizadevati, da bi po njih živeli, pa je tisti našega ljubelega preroka.

Pričujem, da je v nebesih Bog, ki nas pozna in nas ima rad. Dal nam je preroka – da nas v teh poslednjih dneh usmerja, da nas uči in da nas vodi. Verjamem, da Gospod od nas pričakuje, da imamo preroka radi, da ga podpiramo in da sledimo njegovemu vzoru.

Štejem si v velik blagoslov, ker živim v dneh, ko je Thomas S. Monson Gospodov prerok. Če mu sledimo in si prizadevamo, da bi bili bolj takšni kot on, bomo zagotovo uspeli postati bolj zvesti učenci Gospoda Jezusa Kristusa. ■

Z duhovnih minut Cerkvenega izobraževalnega sistema na Univerzi Brigham Younga – Idaho, 5. maj 2013. Celoten nagovor najdete na lds.org/broadcasts.

OPOMBE

1. Messages of Inspiration from President Monson, *Church News*, 2. sept. 2012, str. 2.
2. *On the Lord's Errand* (DVD, 2008).
3. Thomas S. Monson, Tempeljski blagoslovi (Blessings of the Temple), *Ensign* ali *Liahona*, okt. 2010, str. 19.
4. Thomas S. Monson, *Be Your Best Self* (1979), str. 56; poudarek dodan.

Filipini:

DUHOVNA MOČ NA MORSKIH OTOKIH

Cerkev je v kratkem razdobju 53 let doživela izjemno moč in rast na Filipinih, ki se imenujejo »Biser Orienta«.

Ko sta Augustu A. Limu dva mlada misijonarja iz Združenih držav Amerike predstavila sporočilo, se mu je zdelo, da je le potrjevalo načela, glede katerih je že vedel, da izpričujejo resnico. Mladi pravnik in kristjan Augusto je opazil, da so nauki, kakor so neprekinjena razodetja, »tisto, kar sem verjel, že ko sem bil v srednji šoli in na fakulteti«¹.

Augusto je po več mesecih privolil, da bo prišel na nedeljsko bogoslužje in sprejel izziv, da bo prebral Mormonovo knjigo in o njej molil. »Resno sem začel brati Mormonovo knjigo v istem duhu, kakor nam svetuje Moroni. Ko sem to naredil v želji, da bi izvedel, ali izpričuje resnico, sem – po nekaj vrsticah – prejel pričevanje,« se je spominjal.²

Augusto Lim se je oktobra 1964 krstil in postal pionir Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni na Filipinih, kmalu pa sta mu sledili žena in družina. Brat Lim je danes po zvestem služenju v Cerkvi – ki vključuje to, da je bil leta 1992 poklican za generalnega voditelja, s čimer je postal prvi Filipinec, ki je služil na tem položaju – odraz vere in predanosti na sto tisoče svetih iz poslednjih dni, ki živijo na »Biseru Orienta«.

Rodovitna dežela

Gospod je približno 550 let pred rojstvom Jezusa Kristusa Nefiju, preroku iz Mormonove knjige, obljubil:

»Spomnim [se] tistih, ki so na otokih morja«, in »svojo besedo prinesem na dan človeškim otrokom, da, in sicer vsem narodom sveta« (2 Ne 29:7). Številni, ki so te izvrstne besede brali, pomislijo na neko skupino »otokov morja«: na Filipine.

Republika Filipini ima skoraj sto milijonov prebivalcev in je veliko otočje s približno 7.100 otoki, ki se nahajajo na jugovzhodni obali Azije. To je lepa tropska dežela, ki jo poseljujejo prijazni, živahni in ponižni ljudje. Toda dežela ima veliko potresov, tajfunov, vulkanskih izbruhov, plimovanje in druge naravne nesreče ter trpi zaradi raznovrstnih socioekonomskih težav. Močno razširjena revščina je stalen izziv in Filipinci prestajajo obdobja politične nestabilnosti in ekonomske krize.

Toda tisti, ki poznajo Gospodove poti, vedo, da so Filipini rodovitna tla za sajenje evangelijskega semena. Številni Filipinci poleg tagaloščine in drugih jezikov govorijo angleščino, ki je tudi uradni jezik. Zaradi dolgega obdobja španske vlade je več kot devetdeset odstotkov prebivalstva krščanskega; velik del manjšine so muslimani.

Cerkev sta na Filipine prvič pripeljala Willard Call in George Seaman, vojaka, ki sta bila sveta iz poslednjih dni iz Utaha, ki sta bila pred odhodom oddeljena za misijonarja, in sicer leta 1898 med špansko-ameriško vojno. Če

Mladi odrasli na Filipinih so s pomočjo evangelijskih načel uspešni in postajajo močni voditelji v Gospodovi Cerkvi.

sta imela priložnost, sta oznanjala evangelij, krstil pa se ni nihče.

Med drugo svetovno vojno je s prodirajočimi zavezniškimi silami na otoke prišlo več svetih iz poslednjih dni. Leta 1944 in 1945 so vojaške skupine imele na več krajih cerkvene sestanke in ko se je vojna končala, so bili številni vojaki in bolniško osebje SPD še vedno na Filipinih. Med njimi sta bila Maxine Tate in nedavni spreobrnjenec Jerome Horowitz. Oba sta pripomogla, da je Aniceta Fajardo izvedela za evangelij. Ko je brat Horowitz pomagal pri obnovi Anicetine hiše v bombardiranem področju Manile, je o svoji novi veri govoril z Aniceto in njeno hčerko Ruth.

Aniceta je prejela pričevanje in se je želela krstiti, Cerkev pa tistikrat ni dovolila, da bi se Filipinci krstili, ker na otokih še ni bilo stalne cerkvene enote. Starešina Harold B. Lee (1899 – 1973) iz zbora dvanajstih apostolov je izvedel za Anicetino željo in je zato, ker je bil predsednik generalnega vojaškega odbora, odobril Anicetin krst. Aniceto Fajardo je na velikonočno jutro leta 1946 krstil vojak Loren Ferre in je sedaj potrjena kot prva Filipinka, ki je postala članica Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni.

Začetek misijonarskega dela

Po vojni sta bili v dveh vojaških bazah ZDA – v letalski bazi Clark in v pomorski bazi Subic Bay – ustanovljeni cerkveni skupini, ker so se vojaki člani svetih iz poslednjih dni veselili, da bo Cerkev na Filipinih prisotna v bolj uradnem smislu. Predsednik Fielding Smith (1876 – 1972) je Filipine posvetil za pridiganje evangelija 21. avgusta 1955. Vendar so pravne omejitve prihod misijonarjev preprečevale vse do leta 1961.

Leta 1960 je starešina Gordon B. Hinckley (1910 – 2008), takrat pomočnik v zboru dvanajstih apostolov, Filipine obiskal za več dni: »Izrazil sem mnenje, da bo misijonarsko delo [...] tako uspešno, kakor je bilo v številnih drugih krajih po svetu.«³ Naslednje leto se je starešina Hinckley potem, ko so člani, kakor sta bila Maxine Tate Grimm in predsednik Robert S. Taylor iz severnega misijona Daljni vzhod, kakor tudi prijatelji izven Cerkve, zaključili z veliko pripravi in birokratskimi zahtevami, vrnil na otoke in Filipine ponovno posvetil za začetek misijonarskega dela.

Starešina Hinckley se je 28. aprila 1961 v predmestju Manile sestal z majhno skupino članov vojakov, ameriških prebivalcev, in enim filipinskim članom – Davidom Lagmanom – in izrekel posebno molitev, »da jih bo na tisoče, ki bodo sprejeli to sporočilo in bodo zato blagoslovljeni«⁴. Te besede, ki jih je izgovoril resnični Gospodov služabnik, so kmalu postale preroške.

Prvi štirje misijonarji – Raymond L. Goodson, Harry J. Murray, Kent C. Lowe in Nester O. Ledesma – so v Manilo prispeli čez nekaj tednov. »Filipinci so rade volje sprejeli evangelij,« je zapisal starešina Lowe. »Ko se je poglavar družine odločil pridružiti Cerkvi, se je v številnih, številnih primerih Cerkvi pridružila vsa družina.«⁵

Cerkev napreduje

Delo je napredovalo do točke, ko je bil leta 1967 ustanovljen filipinski misijon. Do konca tega leta je bilo v misijonu 3.193 članov, od teh se jih je tisto leto spreobrnilo 631. Do leta 1973 je Cerkev na Filipinih imela že skoraj 13.000 članov. Filipinski kol Manila je bil ustanovljen 20.

maja 1973, njegov predsednik pa je postal Augusto A. Lim. Leta 1974 se je misijonsko področje razdelilo na dva dela, s čimer je nastalo misijonsko področje Manila in misijonsko področje Cebu City.

Avgusta 1975 je v Manilo prišel predsednik Spencer W. Kimball (1895 – 1985), da bi predsedoval na prvi filipinski področni konferenci. Avgust je bil viharen mesec, zaradi česar so tisti, ki so prihajali v Manilo, potovali veliko težje. Avtobusu, polnem svetih iz Laoag Cityja, skoraj ne bi uspelo, toda sveti so vozilo porinili iz blata in voznika rotli, naj se ne vrača. Druga skupina svetih je kar tri dni pogumno potovala preko viharnega morja, kajti tisto, kar je bilo

nepremičnine, da bi našel primerno zemljišče za tempelj. Potem ko si je direktor ogledal več zemljišč, je predložil prošnjo za nakup 1,4 hektarja v Quezon Cityju. Zemljišče gleda na dolino Markina, lokacijsko pa je relativno dostopno številnim članom Cerkve. Prošnja je bila odobrena in zemljišče kupljeno januarja 1981. Ulica je bila na prošnjo Cerkve preimenovana v Temple Drive (Tempeljska ulica).

Pri polaganju temeljnega kamna, ki je bilo 25. avgusta 1982, je bilo navzlic tajfunu prisotnih okrog 2.000 članov Cerkve iz vseh delov otokov, ki so prišli za ladjo, vlakom ali avtobusi. Kmalu se je začela gradnja templja, nared za posvetitev pa je bil avgusta 1984.

1898: Dva vojaka SPD oznanjata evangelij na Filipinih med špansko-ameriško vojno.

1944 – 1945: Več vojakov SPD oznanja med drugo svetovno vojno.

1946: Aniceta Fajardo postane prva Filipinka, ki se je krstila in bila potrjena za članico Cerkve.

1955: Predsednik Joseph Fielding Smith Filipine posveti za pridiganje evangelija.

resnično pomembno, kakor je dejala neka sestra, je bilo videti in poslušati živega Božjega preroka.

Predsednik Kimball je Filipine ponovno obiskal spet leta 1980, da bi predsedoval na še eni področni konferenci, na kratko pa se je sestal tudi s filipinskim predsednikom Ferdinandom Marcosom. Ta sestanek je tlakoval pot, da je Cerkev na Filipinih leta 1983 slednjič odprla središče za usposabljanje misijonarjev in naslednje leto posvetila filipinski tempelj Manila. Leta 1987 je bilo ustanovljeno filipinsko-mikronezijsko področje s sedežem v Manili.

V tagaloščino so bili leta 1987 prevedeni deli Mormonove knjige. Mormonova knjiga je sedaj prevedena v več jezikov, ki jih govorijo na Filipinih, vključno v cebuanščino.

Tempeljski blagoslovi

Predsednik Spencer W. Kimball je decembra 1980 v Manilo poslal direktorja cerkvenega oddelka za

Pred posvetitvijo si je tempelj ogledalo skoraj 27.000 članov. Prišli so navzlic dvema tajfunoma – ki sta bila le 48 ur narazen – ki sta po Filipinih pustošila le nekaj dni pred tem. Sveti so iz oddaljenih provinc prišli utrujeni, vendar vedri. V številnih primerih so bili prisiljeni iti do Manile po obvozih, ker so narasle reke ceste poplavile in poškodovale mostove.

Lepota templja je obiskovalce, vključno s številnimi uglednimi Filipinci, navdušila. Pisatelj Celso Carunungan je omenil »občutek svetosti, ki ga dobiš, da se boš, ko vstopiš, soočil s Stvarnikom«. Polkovnik Bienvenido Castillo, glavni vojaški kaplan filipinske vojske, je dejal, da je tempelj »kraj, kjer lahko premišljuješ o nebeških stvareh, ker si v takšnem okolju«. Dve nuni sta čutili, da je tempelj »resnično Gospodova hiša«. Eva Estrada-Kalaw, članica filipinskega parlamenta, je vodičem dejala: »Želim si, da bi tukaj zgradili več templjev.«⁶

Predsednik Hinckley, ki je bil tistikrat drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, je polaganje temeljnega kamna vodil v torek, 25. septembra 1984. Sledilo je devet posvetitvenih ceremonij, ki so se odvijale v celestialni sobani. Različnih ceremonij se je udeležilo okrog 6.500 svetih iz šestnajstih kolov in dvaindvajsetih okrožij na področju Tihega oceana.

Brž ko je bila zaključena zadnja posvetitvena ceremonija, sta Paulo V. Malit ml. in Edna A. Yasona postala prvi par, ki sta se

je imel, da bi kupil en dragoceni biser (gl. Mt 13:45–46), se je ta par odločil, da bosta prodala hišo, da bosta plačala za potovanje, zato da se bosta z otroki pečatila kot večna družina. Potem ko sta prodala svoj dom in večino imetja, sta uspela skupaj nabrati točno tolikšno vsoto denarja, da sta plačala potovanje z ladjo do Manile za vseh devet družinskih članov. Leonides je skrbelo, ker niso imeli več doma, kamor bi se vrnili. Toda Bernardo ji je zatrdil, da bo Gospod poskrbel. Kot družina so se leta 1985 v templju pečatili za čas

1961: Filipini se uradno odprejo za misijonarsko delo; pridejo prvi štirje misijonarji.

1967: Ustanovljeno je filipinsko misijonarsko področje.

1973: Ustanovljen je glavni filipinski kol.

1974: Leta 1974 se je misijonarsko področje razdelilo na dva dela, s čimer je nastalo misijonarsko področje Manila in misijonarsko področje Cebu City.

1975: Prva konferenca, ki se je odvijala v Manili.

1983: Odprto misijonarsko središče za usposabljanje misijonarjev v Manili.

poročila v filipinskem templju Manila, in sicer 27. septembra 1984. Poročno obredje je vodil prvi predsednik templja, W. Garth Andrus.

Člani Cerkve so v množicah čakali v vrsti, da bi prejeli obdaritev, vse od uredbenih delavcev. Tempeljsko delo se je nadaljevalo vso noč in naslednji dan.

Člani so čutili še močnejšo željo, da bi šli v tempelj. Tisti, ki so živeli daleč od Manile, so morali veliko žrtvovati, da so lahko prepotovali tako veliko razdaljo z ladjo ali avtobusom. Toda vseeno so prišli in s seboj prinesli zgodbe o veri in odločenosti.

Videti je bilo nemogoče, da bi Bernardo in Leonides Obedoza generala Santosa šla v tempelj v oddaljeno Manilo. Toda prav kakor trgovec, ki je šel in prodal vse, kar

Sestanek Društva za pomoč o pripravljenosti na nujne primere sestram, ki živijo v državi, ki jo pogosto doletijo naravne nesreče, daje pomembne podatke.

in vso večnost. Vredno je bilo vsega, kar so žrtvovali, kajti v templju so našli neprimerljivo radost – dragocen dragulj. In Bernardove besede so se uresničile, saj je Gospod poskrbel. Ko so se vrnili iz Manile, so jih prijazni znanci vzeli pod streho. Njuni otroci so zaključili šolanje, družina pa je naposled dom dobila na novem kraju.

Prvo predsedstvo je 18. aprila 2006 oznanilo gradnjo filipinskega templja Cebu City. Ob tej novici je veliko članov Cerkev potočilo solze radosti. »Blagoslovljeni smo, ker je Gospod Cebu City izbral za kraj naslednjega templja,« je dejal Cesar Perez ml., direktor verskega inštituta v Cebu Cityju.

RAST ČLANOV CERKVE NA FILIPINIH

Skupno članstvo
Cerkve: 675.166*

Oddelki in veje:
1.134

Misijonska
področja: 17

Templji: 2 (še eden
v gradnji)

Rodoslovna
središča: 167

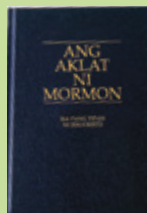
* Od septembra 2013

1984:
Posvečen je
filipinski tem-
pelj Manila.

1987: Ustanov-
ljeno je bilo
filipinsko-
mikronezijsko
področje s sedežem
v Manili.

1987: Deli
Mormonove
knjige so
prevedeni
v tagaloščino.

2010: Posvečen je filipinski
tempelj Cebu City.

Mesec po posvetitvi filipinskega templja Cebu City so imeli filipinski sveti spet razlog za radost. Predsednik Thomas S. Monson je 2. oktobra 2010 med otvoritvenim nagovorom na generalni konferenci oznanil gradnjo filipinskega templja Urdaneta v Pangasinanu.

Najboljše šele pride

Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni je na Filipinih relativno mlada, če se primerja, kdaj že je bila v drugih državah, toda njena prihodnost v tem otoškem narodu je veličastna. Rast Cerkev je bila čudovita in najboljše šele pride. Starešina Michael John U. Teh od sedemdeseterih, drugi Filipinec, ki je bil poklican za generalnega voditelja, je dejal: »[Filipinski sveti iz poslednjih dni] se moramo duhovno bolj kot kdaj prej pripraviti, ker bo delo šlo naprej z nami ali brez nas.«⁷

In res, obnovljena Cerkev se bo v 21. stoletju še naprej širila po velikosti in vplivu, ker bo vse več Filipincev sprejelo njeno sporočilo in bo to dragoceno ljudstvo na morskih otokih zaradi tega blagoslovljeno. Starešini Tehu in filipinskim svetim se »velike [...] Gospodove obljube tem, ki so na morskih otokih« (2 Ne 10:21) sedaj izpolnjujejo. ■

OPOMBE

1. Augusto A. Lim in R. Lanier Britsch, 'Faithful, Good, Virtuous, True': Pioneers in the Philippines, *Liahona*, feb. 1998, str. 44.
2. Augusto Lim in Gelene Tobias, Augusto Lim: The Man of Many Firsts, countrywebsites.lds.org/ph/index.php/datetime-philippines/jubilee-2011.
3. See Sheri L. Dew, *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley* (1996), str. 213–215.
4. Gordon B. Hinckley, Commencement of Missionary Work in the Philippines, *Tambuli*, apr. 1991, str. 18.
5. Intervju s Kentom Clydeom Loweom, ki ga je imel James Neil Clark, 3. sept. 2007.
6. Francis M. Orquiola, Temple Dedication Rewards Faith of Filipino Saints, *Ensign*, nov. 1984, str. 107.
7. Michael John U. Teh, Scriptures and Spiritual Preparation [Area Presidency Messages, maj 2011]; lds.org/ph/index.php/literature.

Z NAČRTOM ODREŠITVE

do odgovorov na vprašanja

LaRene Porter Gaunt

Cerkvene revije

Zivimo v razburljivem času. Obnovljeni evangelij Jezusa Kristusa prihaja iz teme (gl. NaZ 1:30). Posledično več otrok nebeškega Očeta, ki niso naše vere, sliši o »Mormonih«. Nekateri izvedo za stvari, ki se slišijo čudno in zmedeno. Drugi slišijo stvari, ki dajejo občutek znanega in tolažilnega. Posamezniki iz vsake skupine lahko pridejo k nam po odgovore na svoja vprašanja. Številne odgovore je moč najti v načrtu odrešitve, ki se imenuje »veliki načrt sreče« (Al 42:8).

Najpogostejša vprašanja so: »Od kje prihajam?«, »Zakaj sem tukaj?« in »Kam grem po tem življenju?« Na vsa ta vprašanja je moč odgovoriti z resnicami, ki jih najdemo v načrtu odrešitve. Naslednji članek nudi nekaj odgovorov, ki jih glede teh vprašanj dajejo sveti spisi in naš prerok Thomas S. Monson.

Od kod sem prišel?

Smo večna bitja. Pred tem življenjem smo živeli z Bogom

Vera v Jezusa Kristusa

Kesanje

PREDZEMELJSKO ŽIVLJENJE

STVARJENJE

TANČICA

ŽIVLJENJE NA ZEMLJI

kot njegovi duhovni otroci. »Apostol Pavel [je učil], da smo 'Božjega rodu' [Apd 17:29],« je dejal predsednik Monson. »Ker vemo, da smo v telesu potomci svojih zemeljskih staršev, moramo pomen Pavlove izjave raziskati. Gospod je izjavil, da sta duh in telo duša človeka [gl. NaZ 88:15]. Zato je duh rojen iz Boga. Pisec Pisem Hebrejcem Boga omenja kot Očeta duš [gl. Heb 12:9].¹

Zakaj sem tukaj?

Predsednik Monson je o življenju na zemlji dejal: »Kako hvaležni bi morali biti, da je modri Stvarnik ustvaril zemljo in nas postavil semkaj s tančico pozabe o našem prejšnjem obstoju, zato da bi lahko izkusili čas preizkušnje, da bi se imeli priložnost pripraviti, da bi izpolnjevali pogoje, da bi prejeli vse, kar je Bog pripravil za nas.

Jasno je, da je eden od osnovnih namenov našega obstoja na zemlji to, da prejmemo telo iz mesa in kosti. Dan nam je bil tudi dar svobodne volje. Na tisoče načinov smo privilegirani zaradi tega, ker se lahko odločamo sami. Tukaj se učimo od zahtevnega učitelja z izkušnjami. Prepoznavamo dobro od zla. Razlikujemo med grenkim in prijetnim. Spoznavamo, da dejanjem sledijo posledice.«²

Kam grem po tem življenju?

Smrt doleti vse člane človeške družine. Toda »ko človek umre, ali bo oživel?« (Job 14:14) »Vemo, da smrt ni konec,« je dejal predsednik Monson. To resnico živi preroki učijo že stoletja. Najti jo je moč tudi v naših svetih spisih. V Mormonovi knjigi beremo posebne in tolažilne besede:

»Torej o stanju duše med smrtjo in vstajenjem – glej, angel mi je razodel, da gredo duše vseh ljudi, brž ko zapustijo to umrljivo telo, da, duše vseh ljudi, naj so dobre ali hudobne, domov k tistemu Bogu, ki jim je dal življenje.

*Ko imamo mi in
drugi vprašanja
o evangeliju
Jezusa Kristusa,
ali vemo, kje najti
odgovore?*

*vztra-
janje do
konca*

*krst
dar Svetega Duha*

KJE LAHKO IZVEM VEČ O NAČRTU ODREŠITVE?

1. O načrtu odrešitve zelo jasno uči Mormonova knjiga, Nauk in zaveze ter Dragoceni biser.
2. Besede živih prerokov je moč najti na conference.lds.org. Iščete lahko z izrazi, kakor je načrt odrešitve, načrt sreče, odkupna daritev, povzdignjenje, pravica in milost, kesanje in vstajenje.
3. Gl. »Druga lekcija – Načrt odrešitve« v tretjem poglavju priročnika *Pridigajte moj evangelij: misijonarski vodič*.

In potem se bo zgodilo, da bodo duše tistih, ki so pravični, prejele stanje sreče, katero se imenuje raj, stanje počitka, stanje miru, kjer bodo počivale po vseh svojih težavah in po vsej skrbi in potrnosti.«³ [Al 40:11–12]

Potem ko vstanemo od mrtvih, gremo v celestialno kraljestvo s slavo kakor od sonca, terestrialno kraljestvo s slavo kakor od lune, telectualno kraljestvo s slavo kakor od zvezd ali v najzunanjejšo temo (gl. NaZ 76).

Ali Bog res obstaja? Ali je Satan resničen?

Nebeški Oče, Jezus Kristus in Satan so bili vsi na velikem svetu v nebesih, ki je potekal, preden smo se rodili. Del načrta odrešitve je bil, da je nebeški Oče nekoga prosil, naj gre na zeljo in opravi odkupno daritev za naše grehe. Rekel je: Koga naj pošljem? In neki [Jezus Kristus] je odgovoril kakor Sin Človekov: Mene pošlji, mene pošlji. In neki drugi [Satan] je odgovoril in rekel: Tukaj sem, mene pošlji. In Gospod je dejal: Poslal bom prvega.

In drugi [Satan] je bil jezen in ni obdržal svojega prvega stanja; in tisti dan mu jih je veliko sledilo (gl. Abraham 3:27–28; gl. tudi NaZ 29:36–37; Moses 4:1–4).

Ali posedujemo moč, da se upremo Satanovim skušnjavam?

Ena tretjina duš, ki so se po posvetu v nebesih odločile slediti Satanu, je bila izgnana skupaj z njim. Oni in Satan ostajajo duše brez fizičnega telesa. Prerok Joseph Smith je učil: »Vsa bitja, ki imajo telo, imajo moč nad tistimi, ki ga nimajo.«⁴ Zato nas Satan lahko skuša, vendar imamo mi moč, da se mu upremo.

Zakaj se včasih zdi, da nebeški Oče ne odgovori na moje molitve?

»Molitev je dejanje, s katerim se Očetova volja in otrokova volja uskladita. Namen molitve ni spreminjati Božjo voljo.« (Bible Dictionary, »Prayer») Molitev je orodje, ki nam pomaga pri odločitvi, ali bomo

svet duš

SMRT

VSTAJENJE

CELESTIALNO

TERESTRIALNO

TELESTIALNO

svobodno voljo uporabljali zato, da bomo svojo voljo uskladili z Božjo (gl. Abraham 3:25). Nebeški Oče vselej odgovori na naše molitve, toda ti odgovori lahko pridejo v obliki da, ne oziroma ne še. Čas je pomemben.

Zakaj imam izzive, čeprav si prizadevam živeti dobro življenje?

Izzivi so del načrta odrešitve. Delajo nas močnejše, nas pilijo in prečiščujejo, ko se zanašamo na Jezusa Kristusa in njegov evangelij. Nebeški Oče nas med našimi izzivi podpira. Naše preizkušnje nam bodo dale izkušnje in bodo za naše dobro (gl. NaZ 122:7).

Kako naj vem, kaj je prav in kaj je narobe?

Vsi Božji otroci se rodijo s Kristusovo lučjo, ki nam pomaga »[prepoznati] dobro od zla« (Mor 7:16). Poleg tega nam Sveti Duh v srcu in mislih lahko pričuje o resnici z občutkom miru in topline (gl. NaZ 8:2–3).

Ali mi je lahko odpuščeno, čeprav sem hudo grešil?

Bog je vedel, da bomo vsi grešili, ko se bomo učili odločati med tem, kar je prav in kar je narobe.⁵ Vendar vsi grehi prinašajo kazen. Pravica zahteva, da je treba kazen prestati. Nebeški Oče je v svoji milosti Jezusu Kristusu dovolil, da je izpeljal odkupno daritev in zadostil zahtevam pravice za vse nas (gl. Al 42). Drugače rečeno, Kristusovo trpljenje v Getsemaniju in smrt na Golgoti sta plačala ceno za vse naše grehe, če h Kristusovi odkupni daritvi pristopimo s kesanjem in prejmemo evangelijske uredbe. Grehi nam bodo odpuščeni (gl. NaZ 1:31–32). ■

OPOMBE

1. Thomas S. Monson, *The Race of Life, Liahona*, maj 2012, str. 91; gl. tudi Abraham 3:22–26.
2. Thomas S. Monson, *The Race of Life*, str. 91–92; gl. tudi Al 34:32–34.
3. Thomas S. Monson, *The Race of Life*, str. 93; gl. tudi NaZ 76:59–111.
4. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), str. 211.
5. Majhni otroci ne morejo grešiti, vse dokler ne postanejo odgovorni za svoja dejanja (gl. NaZ 29:46–47).

KAKO SO VEDELE?

Predsednik Dieter F. Uchtdorf, drugi svetovalec v Prvem predsedstvu, je na generalnem sestanku Društva za pomoč leta 2011 povedal sporočilo, ki se me je v srcu dotaknilo in me navdalo z mirom. Govoril je o drobcenih spominčicah in kako pet njenih cvetnih lističev predstavlja pet stvari, ki bi si jih morali vedno zapomniti.¹

Po sestanku mi je hčerka Alyssa povedala zgodbo o prijateljici Jessie, ki je imela majhno gostinsko podjetje. Jessie so voditeljice njenega kolskega Društva za pomoč prosile, če bi naredila posladek, ki bi ga postregle po generalnem sestanku društva za pomoč. Jessie je Alyssi povedala, da je takoj vedela, kaj bo naredila –

250 majcenih peciv. Alyssa se je javila, da bo pomagala peciva pripeljati v kolsko središče.

Napočil je dan sestanka in ko je šla Alyssa pomagat, je našla Jessie na robu joka. Peciva so bila pripravljena, toda Jessie je sliko teh poslala sorodnici, ki je rekla, da niso dovolj lepo okrašena za sestanek.

Jessie je začela dvomiti vase. Zaključila je, da bodo generalne voditeljice Društva za pomoč pričakovale nekaj bolj dovršenega, kakor so njena preprosta majcena peciva. Živčno je poskušala ugotoviti, kako bi peciva okrasila na novo, vendar ni bilo časa. Z Alyso sta peciva odnesli kar taka, pri čemer je imela Jessie občutek, da

bo sestre razočarala – dokler ni spregovoril predsednik Uchtdorf.

Ko je govoril o drobcenih spominčicah, se je na platnu prikazala slika drobcene modre rožice. Rožica je bila tako preprosta, vendar tako lepa in je imela nežne cvetne liste. Sporočilo predsednika Uchtdorfa se je vseh v srcu dotaknilo, ko nas je rottil, naj nam ogromni eksotični cvetovi okrog nas ne vzamejo toliko pozornosti, da bi pozabili pet preprostih, toda pomembnih resnic, o katerih nas je učil.

Po zaključni molitvi so šle sestre v kulturno dvorano. Ko sta Alyssa in Jessi vstopili, sta opazili, kako se vse gnetejo okrog miz s posladkom in sprašujejo: »Kako so vedele?«

Vsako pecivo je bilo prelito samo z belo glazuro in okrašeno z eno preprosto, lepo, nežno spominčico s petimi cvetnimi listi. ■

Gale Ashcroft, Arizona, ZDA

OPOMBA

1. Gl. Dieter F. Uchtdorf, Ne pozabi me!, konferenčna izdaja, okt. 2011, str. 133.

Peciva so bila pripravljena, toda Jessie je sliko teh poslala sorodnici, ki je rekla, da niso dovolj lepo okrašena za sestanek.

OBLJUBA MI JE VLIVALA UPANJE

Kmalu potem ko sva se z možem poročila, sva bila blagoslovljena s sinom. Ko sem zagledala njegov nasmehek in sem se mu zazrla v oči, sem čutila dolg do nebeškega Očeta. Najin sin se mi je zdel popoln. Z možem sva se Gospodu vsak dan zahvaljevala za tako dragocen dar.

19. februarja 2009 sem se začela pakirati, da bi opravila zaključni letnik svojega šolanja. Z možem nisva vedela, da bo naslednji dan najin sin dobil vročino in odšel s tega sveta.

To sem težko prenesla. Člani najiniga oddelka so prišli k nama domov, da bi naju tolažili s svetimi spisi in hvalnicami in da bi z nama molili. Hvaležna sem bila za njihovo sočutno sožalje, toda za sinom sem še naprej žalovala. Kadar sem pomislila nanj, so moje oči zalile solze.

Štiri dni po njegovi smrti sem prejela navdih, naj začnem preučevati priročnik *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith*. Ko sem knjigo držala v rokah, se je odprla pri poglavju z naslovom »Besede upanja in tolažbe ob smrti«. Začela sem brati in močno me je ganila tragična izguba, ki sta jo utrpela Joseph in Emma, ko sta ustvarjala družino. Ko sem prišla do odlomka iz govora, ki ga je prerok povedal na pogrebu dveletne deklice, sem čutila, kakor da bi mi na glavo zlili mrzlo vodo, ki je ohladila moje misli, utrujene od žalovanja.

Poklicala sem moža. Skupaj sva prebrala: »Vprašal [...] sem, zakaj je tako, da so nam majhni otroci,

nedolžni otroci odvzeti. [...] Gospod vzame številne, celo v otroštvu, da bi ušli [človeškim] [...] bridkostim in hudobijam tega sedanjega sveta; bili so prečisti, preveč ljubki, da bi živeli na zemlji; zato je upravičeno mislim, da imamo namesto žalovanja razlog za radost, ker so rešeni zla in jih bomo kmalu spet videli.«

Prerok je dodal: »Nemara boste vprašali: 'Ali bodo matere imele svoje otroke v večnosti?' Da! Da! Matere, imele boste svoje otroke, kajti imeli bodo večno življenje, kajti njihov dolg je odplačan.«¹

Odkar sva prebrala tiste čudovite besede, so najine družinske molitve

polne zahvaljevanja za obljubo, da bova zaradi odkupne daritve Jezusa Kristusa spet z najinim sinom.

Danes imava poleg tega otroka, ki je odšel, še tri čudovite otroke. Učiva ju pravi in večni evangelij, ki ju bo vodil nazaj k nebeškemu Očetu in Odrešeniku, Jezusu Kristusu.

Vem, da je sporočilo preroka Josepha Smitha o življenju po smrti resnično. Vedno bom hvaležna za upanje, mir, radost in srečo, ki jo prinaša najini družini – na obeh straneh tančice. ■
Juliana Fayehun, Lagos, Nigerija

OPOMBA

1. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* (2007), str. 176, 177.

Ko sem knjigo držala v rokah, se je odprla pri poglavju z naslovom »Besede upanja in tolažbe ob smrti«.

VSEGA SEM IMEL NA PRETEK

Vselej sem mislil na pripravljenost v nujnih primerih v tem smislu, da bi poskrbel za svojo družino in zase. Toda na priprave sem neko nedeljsko dopoldan na Floridi leta 1992 začel gledati drugače. Lepo poletje v Miamiju na Floridi je prekinil orkan Andrew, eden najbolj uničujočih in najdražjih orkanov, kar jih je prizadelo Združene države Amerike.

Začasno sem živel sam v stanovanju ob obali, ker sem se bil na trimesečnem orientacijskem usposabljanju za službo. Ko je prišlo svarilo pred orkanom in sem izvedel, da bomo morali do dvanajstih zapustiti naše stanovanjsko poslopje, je neki sodelavec za sodelavce in zame rezerviral sobe v angleškem predelu. Okna sem prekril z deskami in shranil osebno imetje.

V pričakovanju tega, da me bodo za en teden obiskali žena in otroci,

sem predhodno nakupil dovolj hrane in vode za mojo šestčlansko družino. Bil sem miren, ker sem vedel, da imam kam na varno in dovolj hrane za več tednov.

Ko sem se pripravljaj, da bom ob pol enajstih odšel, sem se počutil dobro – vse je bilo narejeno. Pokleknil sem k molitvi in se nebeškemu Očetu zahvalil za blagoslove ter ga prosil za pomoč med prihajajočim neurjem. Ko sem molitev končal, me je Duh navdihnil, da sem rekel: »Če kdo potrebuje pomoč, mi, prosim, pomagaj, da ga bom našel.«

Čez nekaj minut je na vrata potrkal osemdesetletna vdova. »Oprostite,« je dejala. »To mora biti napačna soba. Iščem prijateljico.«

Videti je bila izčrpana. Ko sem jo vprašal, če ji lahko pomagam, se je razburila in rekla, da ne ve, kaj naj

naredi ali kam naj gre. Vprašal sem jo, kje živi, in skupaj sva odšla do njene stanovanja, ocenila njen položaj in pogledala njene možnosti.

Rekel sem ji, da ima moje podjetje še na voljo eno od hotelskih sob, in ji predlagal, naj se pridruži naši skupini. Olajšano je zavzdihnila. Hitro sva spakirala in zavarovala njeno stanovanje in imetje, nakar sem poskrbel, da jo je sodelavec z avtom odpeljal v hotel.

Ko sem se pripravljaj, da bom odšel, sta me za pomoč prosili še dve vdovi. Pomiril sem ju, zato da sta lahko jasno premišljevali in presodili, kam bi se lahko zatekli. Ko sem pobral prtljago enega od sodelavcev, me je za pomoč prosila še ena starejša vdova. Njene krhke predmete sva dala na varno in pomagal sem ji, da se je pripravila na odhod.

Medtem sta dva druga sodelavca povabila dva študenta, ki sta živela na otoku, naj se pridružita naši skupini v hotelu v notranjosti. Imela sta le nekaj slanih krekerjev in liter mineralne vode. Na srečo sem imel sam vsega na pretek, zato ni bilo dovolj le zanju, temveč tudi za vse druge.

Kakšen blagoslov je bil, da sem bil pripravljen in da me je Gospod vodil! Zaradi tega sem lahko, ko se je bližala nevarnost, pomirjujoče vplival na druge in skoraj ves svoj čas namenil temu, da sem pomagal drugim, namesto da bi me skrbelo zase. Še bolj sem začel ceniti nasvet naših duhovniških voditeljev, naj bomo pripravljeni. ■

Brent Fisher, Kalifornija, ZDA

Ko sem jo vprašal, če ji lahko pomagam, se je razburila in rekla, da ne ve, kaj naj naredi ali kam naj gre.

ČAKAJOČ NA SONČNI VZHOD

Sence so sobo ovile v temo, ko sem budna ležala in poslušala možovo dihanje in poskušala ugotoviti, ali spi. Šele dva dneva sta minila, odkar je v travmatični nesreči umrla najina hči. Oči sem spet zaprla, vendar se mi je spanec izmikal. V srcu sem hrepenela po hčerki. Vse znanje o načrtu odreditve mi ni moglo omiliti bolečine, ker sem jo pogrešala.

Ko se je bližala zora, sem začutila nenadno, močno hrepenenje. Sonce bo kmalu vstalo in v mislih sem zagledala nebo, ki se koplje v mehki roza svetlobi. Hči je imela rada roza barvo. Roza vzhod je bil natanko to, kar sem potrebovala, da bi jo spet začutila ob sebi.

»Greva gledat vzhod,« sem zašepe-tala svojemu dremavemu možu.

Stala sva na privozu, obrnjena proti vzhodu, in čakala... in čakala. Čeprav je nebo začelo postajati svetlo, sonce ni moglo prodreti izza nizko ležečih oblakov.

Glavo sem naslonila na možovo ramo in zavzdihnila ter se poskušala pretvarjati, da ni pomembno. Toda hotela sem več. Potrebovala sem več. Seveda mi nebeški Oče lahko usliši to željo, potem ko je k sebi domov odpeljal najino ljubo deklico.

Ko se je mož obrnil, da bi se vrnil v hišo, je, ko se je uzrl nazaj proti zahodu, dejal: »Glej!«

Obrnila sem se. Za nama so se oblaki kopali v nežni rdečici, obdajala pa jih je zlata svetloba. Dih mi je zastal in v oči so mi stopile solze. Bilo je lepše,

kot sem si sploh lahko predstavljala. To sem občutila kakor hčerkin objem. Vedela sem, da nebeški oče pozna moje razboleno srce in da mi pošilja obljubo o upanju za prihodnost – blag opomin o večnih družinah in vseh lepih trenutkih, ki bodo še prišli.

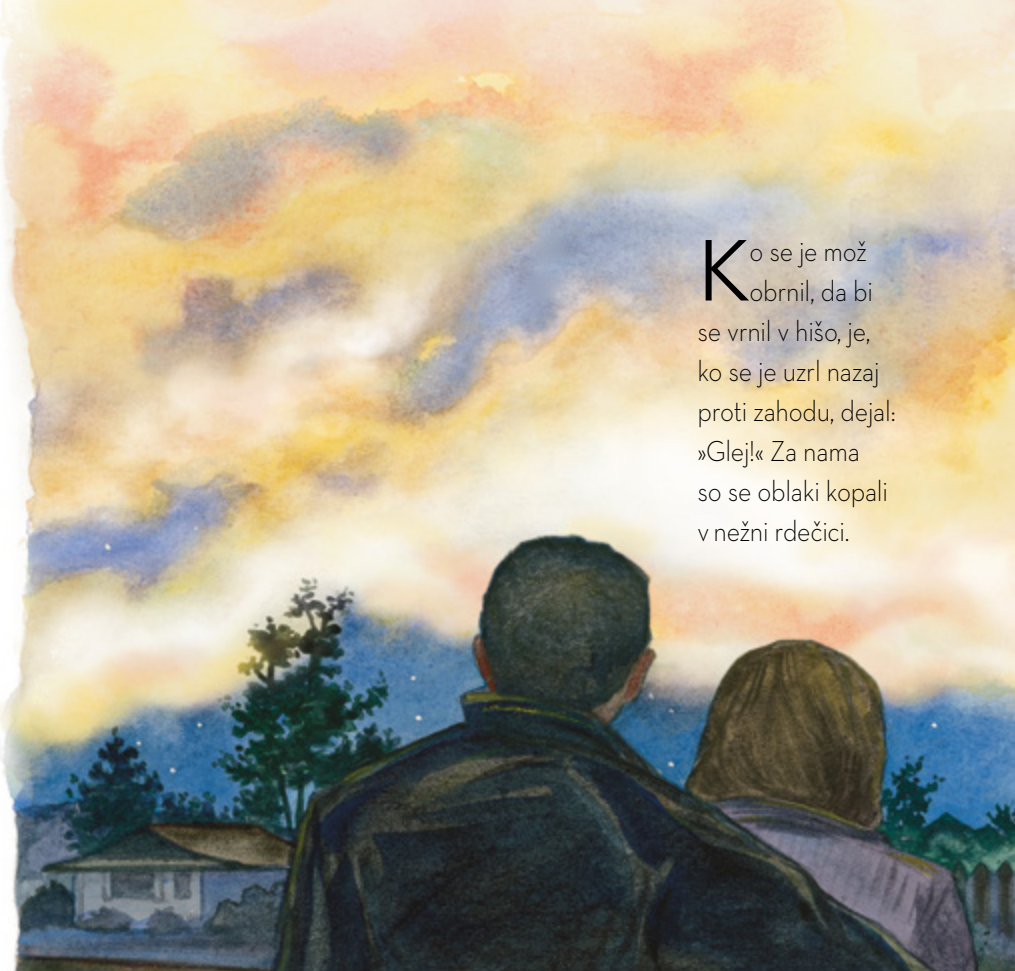
Pogosto se spomnim tistega lepega trenutka in novega pogleda na prihodnost, ki mi ga je dal. Kdo sončni vzhod pričakuje na zahodu? In prav tam me je čakal moj čudež. Koliko blagoslovov in čudežev spregledam, ker prihajajo iz nepričakovanih krajev? Koliko krat se osredotočim na to, kar mislim, da bi moralo biti, in spregledam veličastje tega, kar je?

Neumorno sva molila za čudež, ki ga nisva prejela, toda ko sem se

okrog sebe uzrla z novo perspektivo, sem zagledala čudež štirih življenj, ki so postala boljša, ker so bili darovani organi najine hčerke, čudež družinske ljubezni in oddelčne enotnosti in čudež služenja. Občutila sem globoko žalost, vendar sem občutila tudi močno upanje, ki mi navda dušo ob vsakem rdečkasto roza sončnem vzhodu in ob vsaki roza roži, ki jo zagledam na svoji poti.

Sedaj ob sončnem vzhodu pogledam proti vzhodu, nakar se obrnem proti zahodu. Nasmehnem se ob spoznanju, da vedno lahko najdemo čudeže in blagoslove – in da bo po naših bridkosti sonce vedno vzšlo, če mu bomo dovolili. ■

Julia Wagner, Ohio, ZDA

Ko se je mož obrnil, da bi se vrnil v hišo, je, ko se je uzrl nazaj proti zahodu, dejal: »Glej!« Za nama so se oblaki kopali v nežni rdečici.

Kako nam spodobno izražanje, obnašanje in videz pomagajo, da v življenju žarimo in slavimo Boga?

Če bo vaše oko zazrto

Katherine Nelson in Heidi McConkie

Ko se je Jezus Kristus na predzemeljskem svētu v nebesih javil za našega Odrešenika, je Očetu rekel, naj se zgodi njegova volja in njemu bodi slava vekomaj (gl. Moses 4:2).

Gospod je bil vselej zgled slavljenja Očeta. Odrešenik med svojim zemeljskim delovanjem ni nikoli opozarjal nase, ampak je svoje privrženice usmerjal k Očetu, tako da je učil: »Kdor veruje vame, ne veruje vame, temveč v tistega, ki me je poslal.« (Jn 12:44) Odrešenik nas je s svojim odnosom, videzom, besedami in dejanji učil o pomembnosti spodobnosti.

Mladi, ki jih navajamo v tem članku, v svoji predanosti, da sledijo Odrešeniku, premišlujejo o tem, kako v sebi in navzven kažejo spodobnost, in govorijo o tem, kako so si zaradi svoje predanosti, da slavijo Boga, izoblikovali značaj in usmerjali svoja dejanja.

Slavite Boga in žarite

Ko razumemo, kaj spodobnost dejansko je, bolje dojamemo, kako

v mojo slavo

spodobnost slavi Boga. V knjižici *Zvesti veri* piše: »Spodobnost je odraz ponižnosti in dostojnosti v oblačenju, urejenosti, izražanju in obnašanju. Če ste spodobni, ne vzbujate nepriemerne pozornosti, ampak poskušate v telesu in duhu poveličevati Boga (gl. 1 Kor 6:20).«¹

Ko se naučimo izkazovati spodobnost, kot je to počel Odrešenik, v življenje sprejmemo Duha, s čimer izpolnimo obljubo, da bo, če bo naše oko zazrto v Božjo slavo, naše telo navdala svetloba (gl. NaZ 88:67). Ko berete o tem, kako drugi mladi razumejo spodobnost, lahko razmislite, kako bo vaša duhovna luč bolj svetila, če boste notranje še bolj predani in vaš zunanji jaz odražal še več spodobnosti.

Bodite spodobni v izražanju in obnašanju

»Vaše besede in dejanja lahko močno vplivajo na vas in na druge. Izražajte se s čistimi, pozitivnimi in povzdigujočimi besedami ter dejanji, ki ljudem okrog vas prinašajo veselje. Zaradi vaših prizadevanj, da bi bili spodobni v besedah in dejanjih, vas bo Sveti Duh še bolj vodil in vas tolažil.«²

Dar'ja Sergeevna Shvydko iz Volgograda v Rusiji pojasni, da smo v besedah spodobni takrat, ko smo do drugih spoštljivi in ko je naš »glas nežen in ko mirno izražamo svoje misli, ne da bi uporabljali grobe ali nepriemerne besede«. Spodobno izražanje ne vsebuje obrekovanja, zbadljivk, zasmehovanja in sarkazma. Nikoli

ne omalovažuje drugih ali napihuje lastnega jaza; preprosto izkazuje prijaznost in priznava božansko naravo vseh otrok nebeškega Očeta.

S svojimi besedami bi morali spoštovanje izkazovati tudi članom Božje trojice: »Izogibajte se umazanega jezika in brezbrizne, nespoštljive uporabe Gospodovega imena, kar v svetu tako pogosto. [...] Nespoštljiva narava

»Spodobnost je odraz ponižnosti in dostojnosti v oblačenju, urejenosti, izražanju in obnašanju. Če ste spodobni, ne vzbujate neprimerne pozornosti.«

takšnega govorjenja [...] ovira [našo] sposobnost, da prejmemo tihi navdih Svetega Duha.«³

Prav kakor je nedostojno govorjenje, kot je obrekovanje in zasmehovanje, za odnose usodno, pa spodobno govorjenje neguje globjo predanost Bogu in, kot pojasnjuje Kelly Prue iz Utaha v ZDA, povečuje našo zmogljivost, da z drugimi razvijamo pozitivne odnose. Spodobno govorjenje nam pomaga, da iz drugih izvabimo najboljše.«

Spodobno izražanje in spodobno obnašanje gresta z roko v roki. »Pomembno je, da ste spodobni v besedah in vedenju, kajti to kaže, kdo ste in kaj cenite,« pravi Mike Olsen iz Utaha. Ljudje opazijo, kdaj besede in dejanja niso usklajena. Svoje izražanje, ki druge povzdiguje in slavi Boga, bi morali pospremiti s primernimi dejanji. S služenjem in prijaznostjo pokažemo, da je naša predanost, da povzdiguje druge in častimo Boga, globlja od naših besed. Naš zgled učenca v besedi in dejanju je lahko dober vpliv.

»Resnično cenim spodobnost v obnašanju in govorjenju,« pravi Carrie Carlson iz Kolorada v ZDA. »Nekdo, ki je ponižen in ne želi vzbujati pozornosti, ima v sebi nekaj tako čudovitega. Tisti, ki govorijo spodobno, postanejo mogočne Gospodove posode.«

Bodite spodobnega oblačenja in videza

»Spodobno [oblačenje] pripomore, da iz sebe potegnemo najboljše tako, da se osredotočimo na duhovnega in ne na posvetnega človeka,« pravi Paul Cave iz Utaha. S spodobnim oblačenjem druge spodbujamo, da nas spoznajo ter cenijo zaradi naše osebnosti in značaja in ne zaradi videza.

S stilom oblačenja drugim ne sporočamo le, kako naj ravnajo z nami, ampak to vpliva tudi na to, kako sami gledamo nase in kakšni smo do sebe. »Evangelij nas uči, da je naše telo

Božji dar,« pravi Luis Da Cruz Junior iz Braziliije. »Telo nam pomaga, da napredujemo in postanemo takšni, kot je Oče. Zato je pomembno, da se oblačimo spodobno. S tem Bogu in drugim kažemo, da ta dar in druge cenimo.«⁴

Carrie pojasnjuje: »Nedostojno oblačenje je namenjeno temu, da telo prikaže kot fizični objekt, ki je z osebnostjo in značajem ločen od duha. To, da sem spodobna, pa čeprav me včasih stane več denarja in zagotovo več časa, mi je pomagalo, da sem spoznala, da je moje telo posoda dragocenega duha z božanskim potencialom in usodo, ki sta ga ustvarila in vzgojila nebeška starša. Zasluži si veliko večjo skrb in spoštovanje, kot mu ga daje svet.«

Knjižica *Zvesti veri* uči: »Poleg tega, da bi se morali izogibati pomanjkljivemu oblačenju, se morate izogibati tudi skrajnosti v oblačenju, izgledu in pričeski. Vedno bodite urejeni in čisti, izogibajte se neprimernemu oblačenju, neurejenosti in neprimernemu obnašanju.«⁵ Z načinom oblačenja in s tem, kako se predstavljamo, izražamo spoštovanje Bogu, sebi in drugim.

Bodite dosledni

Ko si prizadevamo upoštevati merila spodobnosti, svojo predanost izkazujemo z doslednostjo, ko Gospodove zapovedi upoštevamo vselej in ne le takrat, ko je prikladno.

Prava predanost je vselej ukoreninjena v evangelijskih načelih. Anthony Roberts iz Utaha pojasni: »Spodobnost

je duhovno stanje, želja, da vsak dan živimo z dožemanjem evangelija in načrta odrešitve.« Ko se v evangelij poglobimo, smo lahko še bolj spreobrnjeni in si še bolj želimo živeti po evangelijskih načelih.

Spoznajte svojo božansko naravo

Dosledno udejanjanje spodobnosti nam pomaga, da razumemo in

cenimo svojo rojstno pravico, spoznanje o naši božanski naravi pa nas lahko navdihne, da smo spodobnejši. Raffaella Ferrini iz Firenc v Italiji pojasnjuje: »Spodobnost blagoslavlja moje življenje, ker mi pomaga, da čutim, da sem posebna hči nebeškega Očeta, in zaradi tega spoznanja želim biti spodobna.«

Če dovolimo, da svet določi, kdo smo, je to lahko slabo za našo samopodobo. Julianna Auna iz Utaha takole opisuje svojo izkušnjo: »Preden

sem pridobila pričevanje o načelu spodobnosti, sem bila na nesrečnem in duhovno nevarnem kraju. To, da sem dopustila, da me svet opredeli, me je morilo in duhovno hromilo, kajti obsedenost sveta s posvetnimi, prijemljivimi stvarmi je kruta in neizprosna. Ko sem se enkrat odločila, da svetu ne bom prisluhnila in dopustila, da opredeljuje moj odnos z Bogom, je moje življenje postalo lažje, svobodnejše in srečnejše.« Če bomo odobritev iskali pri nebeškem Očetu in ne v svetu, bomo našli večjo radost v življenju in večjo spodbudo, da bomo spodobni.

Živite spodobno

»Spodobnost se odraža v vsem, kar delamo: govoru, zunanem videzu, obnašanju in celo v krajih, kamor gremo,« pravi Galina Viktorovna Savchuk iz Novosibirska v Rusiji. Spodobno življenje je tesno povezano z našo predanostjo evangeliju in z našim odnosom z Bogom.

Prava spodobnost je kombinacija tako obnašanja kot odnosa. Naša prizadevanja, da bi izboljšali bodisi svoje obnašanje bodisi miselnost, nam bodo pomagala izboljšati oboje. Spodobnost v obnašanju in videzu brez razvijanja doživljenjske predanosti nam preprečuje, da bi prejeli vse blagoslove spodobnega življenja. Če menimo, da smo spodobni, ne da bi to udejanjali, varamo sami sebe.⁶

V smislu spodobnosti to, ko

rečemo, da je naše oko zadržano v Božjo slavo, pomeni, da se navzven in v sebi predajamo spodobnemu življenju. Prav kakor mora biti oko zadržano v Boga, morajo biti tudi naš zunanji videz in dejanja usklajena z načeli spodobnosti. Vendar zgolj zato, ker z očesom zremo k Bogu, še ne zremo v njegovo slavo; temveč mora biti osredotočeno nanj. Enako mora spodobno oblačenje in urejenosti spremljati vizija večnih načel.

Če se bomo uzrli k Bogu, se bomo s pogledom lahko lažje osredotočili nanj. Podobno bodo, če se bomo s pogledom osredotočili na Boga, naše oči same po sebi gledale v njegovo smer.

Če si bomo prizadevali živeti spodobno, bomo v življenju bolj čutili vpliv Duha. Starešina Robert D. Hales iz zbora dvanajstih apostolov je učil: »Spodobnost je temelj tega, da smo vredni Duha. Biti spodoben pomeni biti ponižen in to, da smo ponižni, k nam privablja Duha.«⁷ Zaradi Duha, ki vodi naše misli in dejanja, bodo naše oči zadržane v Božjo slavo in nas bo navdajala luč. ■

Katherine Nelson živi v Utahu v ZDA.

Heidi McConkie živi v Delawaru v ZDA.

OPOMBE

1. *Zvesti veri: Preučevanje evangelija*, 2004, str. 134.
2. *Zvesti veri*, str. 135.
3. *Zvesti veri*, str. 135.
4. Gl. *Zvesti veri*, str. 134.
5. *Zvesti veri*, str. 134.
6. Gl. Lynn G. Robbins, Kakšne vrste moški in ženske morate torej biti?, *generalna konferenca*, apr. 2011, str. 106
7. Robert D. Hales, Modesty: Reverence for the Lord, *Liahona*, avg. 2008, str. 18.

Finskem

Spreobrnitev in odrekanje članov na

Melissa Zenteno

Nekaj kilometrov od helsinške obale na Finskem se nahaja Suomenlinna, morska trdnjava, ki je bila v 18. stoletju zgrajena za obrambo pred osvajalci. Ta utrdba, ki se razteza čez šest otokov, kaže na trdno odločenost Fincev.

Toda ko finski člani potujejo v glavno mesto, obišejo drugo zgradbo. Tempelj Helsinki na Finskem je fizični simbol njihove spreobrnitve in zaščita, ki jo prejmejo, ker živijo po evangeliju.

Za Niila Kervinena, štiriindvajsetletnega fanta iz Rovaniemija na Finskem, je deseturna vožnja z vlakom v Helsinke nizka cena, ki jo plača za blagoslov, da služi v templju.

Pred posvetitvijo templja Helsinki na Finskem oktobra 2006 so Niilo in drugi člani njegovega oddelka morali potovati v tempelj Stockholm na Švedskem ali pa v tempelj Kopenhagen na Danskem. »Med poletnimi počitnicami je potovanje trajalo teden dni,« se spominja. Med njegovimi

najboljšimi spomini s teh potovanj sta vožnja z avtobusom in spanje v šotoru.

Vendar je to, da imajo v njegovi domovini tempelj, čudovit blagoslov. »Ko so oznanili gradnjo templja Helsinki, sem bil tako srečen,« pravi Niilo. »Vsakič, ko grem v tempelj, mi v srcu še vedno odzvanja posvetitvena molitev.«

Ta ljubezen do templja Nilla ločuje od njegovih prijateljev. »Finci garajo in so radi dejavni, vendar v življenju le malo časa namenjajo duhovnim stvarim,« pojasni. Čeprav Niilo pravi, da je bil vedno blagoslovljen z dobrimi prijatelji, je z leti razlika med tem, kako so živeli njegovi prijatelji in kako so učili živeti njega, postala očitnejša. Zaradi te razlike je Niilo pri sedemnajstih letih želel pridobiti pričevanje. »Moral sem se odločiti, kam naj grem in kaj naj postanem,« pravi. »Z Gospodovimi blagoslovi in z vodstvom družine in dobrih prijateljev sem pridobil močnejše pričevanje o Kristusu.«

Kako je biti zvest mlad odrasel na Finskem? Neki fant je spregovoril o svoji kulturi in veri.

Ko je starešina David A. Bednar iz zbora dvanajstih apostolov govoril o spreobrnitvi, je rekel: »Obljubljam, da bomo, če bomo spoznali resnico in se spreobrnil h Gospodu, ostali trdni in stanovitni in ne bomo nikoli odpadli.«¹ Čeprav sta za potovanje v Helsinke potrebna čas in denar, je Niilo odločen, da bo Kristusov učenec. In zanj to sploh ni odrekanje. ■

OPOMBA

1. David A. Bednar, Spreobrneni h Gospodu, *Liahona*, nov. 2012, str. 109.

VEČ O NIILU**Kaj Finci običajno jedó?**

Med nekaj mojimi priljubljenimi jedmi sta lososova juha in jelenje meso s pretlačenim krompirjem. Pojemo tudi veliko rženega kruha.

Kaj počnete za zabavo?

Rad deskam na snegu, gledam filme ali uživam v sprehodih v naravi. Misijon sem služil na Japonskem, zato se učim japonsčino, ko lahko.

Kako so na Finskem videti zmenkarije?

Nimamo močne kulture kar zadeva zmenke. Ljudje običajno nekoga povabijo ven šele potem, ko se zanj oziroma zanjo zelo zanimajo. Tukaj zmenki niso metoda, da bi nekoga spoznali. Čeprav tu ni veliko članov, so med nami zvesti mladi odrasli. Včasih mladi odrasli člani odpotujejo daleč, da bi šli na zmenek z nekom, s komer so se srečali na plesu za mlade.

CERKEV NA FINSKEM

4.715 svetih iz
poslednjih dni
15 oddelkov
15 vej
2 kola
1 misijon
1 tempelj,
posvečen 22.
oktobra 2006

V ŠTEVILKAH

5.250.000 ljudi
(januarja 2012)
187.888 jezer
179.584 otokov
2,2 milijona savn

DEJSTVA:

Glavno mesto:
Helsinki
Jezik: finščina
(suomi)

MOŠKI IN ŽENSKE PRI GOSPODOVEM DELU

Po velikem načrtu nebeškega Očeta, ki vključuje duhovništvo, imajo moški in ženske različne, toda enakovredne vloge.

starešina
M. Russell Ballard
iz zbora dvanajstih
apostolov

Verjamem, da morajo nekatere resnice o bistveni vlogi, ki jo imajo ženske, da krepijo in gradijo Božje kraljestvo na zemlji, razumeti tako ženske kot moški. V tako številnih pogledih so ženske srce Cerkve. Zato bi z Gospodovo pomočjo rad izkazal spoštovanje zvestim ženskam in mladenkam te Cerkve. Drage sestre, kjer koli na svetu živite, vas prosim, vedite, kako močno vas ima rado Prvo predsedstvo in dvanajst apostolov.

Naj nam nekoliko osvežim spomin o tem, kaj delamo tukaj na zemlji.

Smo ljubljeni duhovni sinovi in hčere nebeškega Očeta. Z njim smo živeli v kraljestvih pred zemeljskim obstojem. Nebeški Oče je zato, da bi izpolnil nalogo, da bodo ljudje prejeli nesmrtnost in večno življenje (gl. Moses 1:39), ustvaril načrt, katerega namen je bil, da bi Božji otroci uresničili svoj najvišji potencial. Po Očetovem načrtu naj bi ljudje za nekaj časa padli in bili ločeni od njega, tako da bi se rodili na zemljo, prejeli telo ter bili določeno obdobje podvrženi preverjanju in preizkušnjam. Njegov načrt je priskrbel Odrešenika, ki bo človeštvo

odkupil od padca. Odkupna daritev Gospoda Jezusa Kristusa omogoča način, da se preko evangelijskih uredb in svetih zavez vrnemo v Božjo navzočnost. Nebeški Oče in njegov Sin sta vedela, da bomo zato, ker bomo živeli na zemlji, kjer nas bodo obdajale nevarnosti in skušnjave, potrebovali dostop do moči, ki bo večja od naše. Vedela sta, da bomo potrebovali dostop do njune moči. Kristusov evangelij in nauk sta vsem, ki bodo slednjega sprejeli, dala moč, da bodo prejeli večno življenje in moč, da bodo na tej svoji poti našli radost.

So takšni, ki se sprašujejo o vlogi žensk v Božjem načrtu in v Cerkvi. Državni in mednarodni mediji so me že tolikokrat intervjuvali in lahko vam povem, da je imela večina novinarjev, s katerimi sem se srečal, vnaprej ustvarjeno mnenje o tej temi. Že leta številni postavljajo vprašanja, s katerimi namigujejo, da so ženske v Cerkvi drugorazredne državljanke. Nič ne bi moglo biti dlje od resnice.

Naj vam v premislek predlagam pet ključnih točk glede te pomembne teme.

1. Bog ima načrt, s katerim nam pomaga prejeti večno življenje

Nebeški Oče je ustvaril tako ženske kot moške, ki so njegove duhovne hčere in sinovi. To pomeni, da je spol večen. Zasnoval je načrt, da bi z njim pomagal vsem, ki se odločijo slediti njemu in njegovemu Sinu, Jezusu Kristusu, da bi uresničili svojo usodo dedičev večnega življenja.

Če je to, da smo naposled povzdignjeni, njun bistveni cilj in namen in če sta vsevedna in popolna, kakršna vemo, da sta, potem najbolje razumeta, kako nas pripraviti, učiti in voditi, zato da bomo imeli največje možnosti, da bomo izpolnjevali pogoje za povzdignjenje.

Skoraj vsakdo ima družino ali prijatelje, ki jih skrbijo različna pereča družbena vprašanja. Če se o teh vprašanjih prepiramo, navadno to ne prinese rešitev in dejansko

ustvarja spore. Obstajajo vprašanja o stališču Cerkve o občutljivih zadevah, na katera je težko odgovoriti tako, da bi bili zadovoljni vsi. Toda če v molitvi iščemo Gospoda glede tega, kako v takšnih situacijah občutiti sočutje in kaj narediti, se je dobro vprašati: »Ali verjamem v Jezusa Kristusa ter ali sledim njemu in Očetu?« Verjamem, da se skoraj vsak v Cerkvi v nekem trenutku vpraša, ali bo lahko naredil vse, kar je naprošen narediti. Toda če resnično verjamemo v Gospoda, smo pomirjeni: »Verjamem v Jezusa Kristusa in pripravljen sem narediti vse, kar on želi od mene.« Tako gremo dalje. Kako močne so besede »verjamem v Jezusa Kristusa«!

Naše pričevanje in duševni mir in blagostanje se začnejo z našo pripravljenostjo, da Oče v nebesih resnično ve najbolje.

2. Cerkev je vodena z duhovniškimi ključi

Cerkev Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni je Gospodova Cerkev, njegova Cerkev pa je vodena z duhovniškim polnomočjem in duhovniškimi ključi. »Duhovniški ključi so polnomočje, ki ga je Bog dal duhovniškim voditeljem, da bi vodili, nadzorovali in upravljali izvajanje njegovega duhovništva na zemlji.«¹

Tisti, ki imajo duhovniške ključe – naj je to diakon, ki ima ključe za svoj zbor, ali škof, ki ima ključe za svoj oddelek, ali kolski predsednik, ki ima ključe za svoj kol, ali predsednik Cerkve, ki ima vse duhovniške ključe – dobesedno omogočajo, da vsi, ki zvesto služijo ali delajo pod njihovim vodstvom, izvajajo duhovniško polnomočje in imajo dostop do duhovniške moči.

Vsi moški in vse ženske služijo pod vodstvom tistih, ki imajo ključe. Tako Gospod vodi svojo Cerkev.

Naj ponovim nekaj, kar sem izjavil na aprilski generalni konferenci leta 2013: »Po velikem načrtu nebeškega Očeta, ki vključuje duhovništvo, imajo moški edinstveno odgovornost, da izvajajo duhovništvo, toda oni sami niso duhovništvo. Moški in ženske imajo različne, toda enakovredne vloge. Prav kakor ženska ne more spočeti otroka brez moškega, tako tudi moški ne more v celoti izvajati duhovniške moči, zato da bi večno družino ustvaril brez ženske. [...] Z vidika večnosti imata moč spočetja in duhovniško moč tako mož kot žena.«²

Zakaj so moški posvečeni v duhovniške službe, ženske pa ne? Predsednik Gordon B. Hinckley (1910 – 2008) je pojasnil, da je bil Gospod tisti, ne človek, 'ki je določil, da bodo duhovništvo v njegovi Cerkvi imeli moški', in da je bil prav tako Gospod tisti, ki je ženske obdaril s 'sposobnostjo, da dopolnjujejo veliko in čudovito organizacijo, ki je Cerkev in Božje kraljestvo'.³ Potem ko je vse rečeno in storjeno, Gospod ni razodel, zakaj je svojo Cerkev organiziral tako, kot jo je.

Ne pozabimo, da približno polovico vsega poučevanja, ki se zgodi v Cerkvi, opravijo sestre. Naše sestre opravijo velik

del vodenja. Veliko priložnosti za služenje in dejavnosti načrtujejo in vodijo ženske. Svetovanje in drugo sodelovanje žensk v oddelčnih in kolskih svetih ter generalnih svetih na cerkvenem sedežu daje potreben vpogled, modrost in ravnovesje.

Zato, da iz nebes pridejo celoviti blagoslovi glede vsakršnega prizadevanja v Cerkvi, je potrebno, da moški spoštujejo ženske in njihove značilne duhovne darove, ki jih imajo, ter da ženske spoštujejo duhovniške ključe, ki jih imajo moški.

3. Moški in ženske so enako pomembni

V Božjih očeh in v očeh Cerkve so moški in ženske enakovredni, to pa še ne pomeni, da so enaki. Odgovornosti in božanski darovi moških in žensk se po svoji naravi razlikujejo, ne pa tudi po pomembnosti ali vplivu. Naš cerkveni nauk ženske obravnava enakovredno, vendar drugače od moških. Za Boga en spol ni boljši ali pomembnejši od drugega. Predsednik Hinckley je ženskam dejal, da »namen nebeškega Očeta [...] nikdar ni bil, da bi bile manj od najvišje slave Božjih stvaritev«⁴.

Moški in ženske imajo različne darove, različne moči in različna stališča ter nagnjenja. To je eden od osnovnih razlogov, zakaj potrebujemo drug drugega. Zato, da lahko nastane družina, sta potrebna moški in ženska, in Gospodovo delo lahko opravijo le moški in ženske skupaj. Mož in žena, ki pravično sodelujeta, drug drugega dopolnjujeta. Bodimo previdni, da se ne bomo poskusili vmešavati v načrt nebeškega Očeta in njegove namene v našem življenju.

4. Duhovniška moč blagoslavlja vse

Ko gredo moški in ženske v tempelj, so tako eni kot drugi obdarjeni z isto močjo, ki je duhovniška moč. Medtem ko se duhovniško polnomočje izvaja z duhovniškimi ključi, duhovniške ključe pa imajo le vredni moški, so duhovniška moč in blagoslovi lahko dostopni vsem Božjim otrokom.

Nebeški Oče je radodaren s svojo močjo. Vsi moški in vse ženske imajo dostop do te moči, ki jim v življenju pomaga.

Vsi, ki so z Gospodom sklenili svete zaveze in ki te zaveze spoštujejo, so upravičeni do lastnega razodetja, da jih blagoslovijo ljubeči angeli, da se sporazumevajo z Bogom, da prejmejo polnost evangelija in da naposled skupaj z Jezusom Kristusom postanejo dediči vsega, kar ima Oče.

5. Nauk moramo poznati in o njem pričevati

Potrebno je, da ženske v Cerkvi poznajo Kristusov nauk in pričujejo o obnovi prav kakor vi. Nikdar v zgodovini sveta ni bilo bolj kompleksnega časa. Satan s svojimi ljubljenci v svoji orožarni že tisočletja izpopolnjuje orožje in so izkušeni v uničevanju vere ter zaupanja v Boga in Gospoda Jezusa Kristusa v človeški družini.

Vsi mi – moški, ženske, mladi odrasli, mladi ter fantje in dekleta – moramo braniti, ščititi Gospoda in njegovo Cerkev ter jo širiti po vsej zemlji. Potrebujemo več jasnih, vplivnih glasov in vere žensk. Potrebno je, da se naučite nauka in razumete, kaj verjamemo, zato da boste lahko pričevale o resnici vsega – naj bodo ta pričevanja izrečena okrog tabornega ognja na taboru Mladenk, na sestanku za postna pričevanja, na blogu ali na Facebooku. Samo ve lahko svetu pokažete, kakšne so videti Božje ženske, ki so sklenile zaveze, in v kaj verjamejo.

Sestre, vaš vpliv je edinstven – moški ga ne morejo

posnemati. Nihče ne more braniti Odrešenika z večjim prepričevanjem ali močjo kakor ve, Božje hčere – ve, ki imate takšno notranjo moč in prepričanje! Moč glasu spreobrnjenke je neizmerljiva in Cerkev vaš glas sedaj potrebuje bolj kot kdaj prej.

Pričujem vam, da živimo v času, ko moramo stopiti skupaj. Moramo se združiti – moški in ženske, mladeniči in mladenke, fantje in dekleta. Zagovarjati moramo načrt nebeškega Očeta. Zagovarjati moramo Boga. Odrinjen je na stran. Kot člani Cerkve Jezusa Kristusa svetih iz poslednjih dni ne smemo samo nemo stati ob strani in dovoliti, da bi nam še naprej zmanjkovalo poguma za to, da bi se naš glas slišal.

Naj vas Bog blagoslovi, da boste imeli pogum, da boste te preproste evangelijske resnice preučevali in jih spoznali ter jih nato širili ob vsaki priložnosti, ki jo boste dobili. ■

Iz govora, ki ga je imel 20. avgusta 2013 na duhovnih minutah na Univerzi Brigham Younga. Za celotno besedilo v angleščini pojdite na speeches.byu.edu.

OPOMBE

1. *Handbook 2: Administering the Church* (2010), 2.1.1.
2. M. Russell Ballard, To je moje delo in slava, *konferenčna izdaja*, maj 2013.
3. Gordon B. Hinckley, Women of the Church, *Ensign*, nov. 1996, str. 70.
4. Gordon B. Hinckley, Stand Strong against the Wiles of the World, *Ensign*, nov. 1995, str. 98.

NA SLUŽENJE SE PRIPRAVLJAJMO S SLUŽENJEM

Bog vam je dal Aronovo duhovništvo, ker ima za vas delo – sedaj in v prihodnosti.

David L. Beck
generalni predsednik
Mladeničev

Jonathan je moj prijatelj, ki se je Cerкви pridružil pred štirimi leti. Je edini član Cerkve v družini. Potem ko je prejel Aronovo duhovništvo, je začel drugim služiti kot še nikdar prej. Jonathan se je zavedal, da se bo moral, če bo hotel služiti, veliko naučiti. Prav tako je želel biti čist in zanesljiv, zato je preučeval evangelij, molil ter hodil na nedeljske sestanke in seminar. Trdo je delal, da je spolnjeval zapovedi in cerkvena merila. Marljivo je izpolnjeval svoje duhovniške dolžnosti, med drugim je bil izreden hišni učitelj. Njegova knjižica *Dolžnost do Boga* mu je pomagala te dolžnosti razumeti in spoznati, kako naj jih izpolnjuje.

Jonathanu je zvesto služenje dalo duhovno moč. Ščutilo ga je pred slabimi vplivi. Ko je služil in se pripravljajal za prihodnost, je neverjetno zrasel. V preteklem letu je vreden prejel Melkizedekovo duhovništvo in tempeljsko obdaritev. Sedaj je na misijonu v Braziliji.

Aronovo duhovništvo pogosto imenujemo »pripravljalno duhovništvo«. Bog vam je dal Aronovo duhovništvo, ker ima za vas delo – sedaj in v prihodnosti. Vaše zvesto služenje v Aronovem duhovništvu vas pripravlja na veliko večje priložnosti za služenje v prihodnjih letih. Prav kakor Jonathan se pripravljate, da boste »prejeli Melkizedekovo duhovništvo,

da boste prejeli tempeljske blagoslove, šli na redni misijon, postali ljubeč mož in oče ter vse življenje služili Gospodu« (*Zvesti veri* [2004], str. 4).

Morda ne poznate vseh podrobnosti čudovitih priložnosti, ki jih je nebeški Oče pripravil za vas, toda prepričan sem, da boste nanje pripravljeni, če boste kot Aronovi duhovniki pomnili delati naslednje.

Sledite Jezusu Kristusu

Kot duhovnik zastopate Jezusa Kristusa. To pomeni, da se vas prosi, da mu sledite in delate, kar bi naredil on. Kaj bi naredil on? V vsaki situaciji je svoje življenje posvetil služenju in blagoslavljanju drugih. Tako bi morali tudi vi. Predajte se služenju – nakar rastite in napredujete, zato da se boste lahko še bolj predajali! Spomnite se, kako je Jezus rasel v mladosti: »Jezus pa je napredoval v modrosti, rasti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.« (Lk 2:52)

Del tega, da sledite Odrešeniku, je, da v mladosti postajate modri in ostajate telesno zdravi. Za to morate delati trdo in po svojih najboljših močeh (gl. NaZ 4:2). Bog vam bo izkazal naklonjenost, če se mu boste približevali v vsakdanji molitvi, preučevanju evangelija, poslušnosti in služenju. Bog vam

ARONOVİ DUHOVNIKI:

Jezusu Kristusu sledijo tako, da:

- vsak dan molijo in preučujejo evangelij,
- so poslušni,
- si prizadevajo spoznati Božjo voljo.

Izvajajo duhovniške uredbe, kot sta:

- blagoslavljanje zakramenta,
- krščevanje drugih.

Vselej pomagajo tako, da:

- krepijo družine in člane zbora,
- rešujejo manj dejavne člane,
- pomagajo ljudem v stiski.

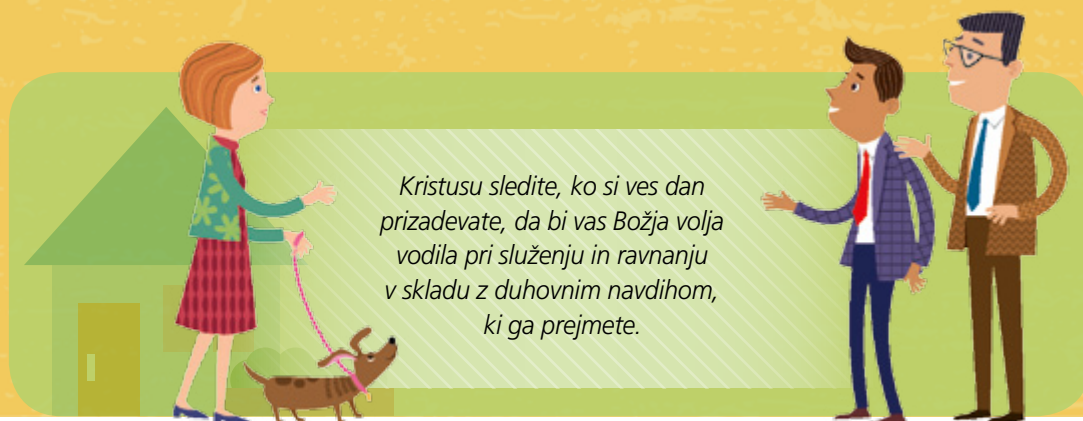
KAKO NAJ SE PRIPRAVIM, DA BOM:

prejel Melkizedekovo duhovništvo.

prejel tempeljske blagoslove.

služil misijon.

postal mož in oče.

Kristusu sledite, ko si ves dan prizadevate, da bi vas Božja volja vodila pri služenju in ravnanju v skladu z duhovnim navdihom, ki ga prejmete.

bo izkazal naklonjenost, če boste prijazni in zvesti do družine in do vseh takšni prijatelji, kot bi bil Kristus.

Pomnite, da je Jezus vselej izpolnjeval Očetovo voljo. Kristusu sledite, ko si ves dan prizadevate, da bi vas Božja volja vodila pri služenju in ravnanju v skladu z duhovnim navdihom, ki ga prejmete.

Izvajajte duhovniške uredbe

Duhovniške uredbe so nujne za vse Božje otroke in v enaki meri blagoslovljajo tako Božje sinove kot hčere. Od trenutka, ko postanete diakon, lahko pri izvajanju duhovniške uredbe sodelujete z razdeljevanjem zakramenta. Kasneje boste še naprej izvajali duhovniške uredbe Aronovega duhovništva, ko boste pripravili in blagoslovili zakrament, krstili in sodelovali pri posvetitvi drugih za Aronove duhovnike.

Če želite sodelovati pri svetih uredbah, morate biti čisti. Vaša moralna čistost lahko uredbam, ki jih izvajate, doda veliko duhovno moč. Prizadevajte si, da bi bili v vsakem pogledu vredni, da nosite posode Gospodovega zakramenta (gl. NaZ 38:42). Tako boste pred svojim oddelkom in vejo stali kot pravi predstavniki Jezusa Kristusa. Blagoslovljeni bodo zaradi vaše odločenosti, da spolnujete zaveze, katere z vašo pomočjo obnavljajo.

Vselej delujte

Kot Aronov duhovnik delujte. Vselej iščite priložnosti, zato da delujete v svoji družini,

med prijatelji, člani zbora in drugimi. Vse, kar delate v duhovništvu, vam pomaga, da drugim pomagate telesno in duhovno. Na primer, ko pomagate škofu oziroma predsedniku veje, tako da služite neki družini s hišnim poučevanjem, se učite, kako prepoznati potrebe drugih in jim pomagati. Drugim pomagate tudi, ko si prizadevate krepiti člane vašega zbora in reševati manj dejavne, pobirate postna darovanja za pomoč revnim in ljudem v stiski, bolnim in invalidnim pomagate pri fizičnih opravilih, učite in pričujete o Kristusu in njegovem evangeliju ter lajšate bremena teh, ki so izgubili pogum.

Pomagate, ko učite lekcije na sestankih vašega zbora in na vaših družinskih večerih. Pomagate, ko vse kličete, naj pridejo h Kristusu (gl. NaZ 50:29) – doma, v svojem zboru, v šoli, skupaj z rednimi misijonarji in kjer koli ste.

Vaša prihodnost

S starši ali svetovalci se pogovorite o tem, kaj se bo od vas pričakovalo v vaših prihodnjih vlogah Melkizedekovega duhovnika, misijonarja, moža in očeta. V prazen prostor napišite nekaj teh velikih odgovornosti in kako se lahko danes, ko služite v Aronovem duhovništvu, pripravite nanje. Morda je vse to zdaj videti veliko, toda pomnite, da se je najbolje preprosto pripraviti tako, da naredite to, kar vas je nebeški Oče prosil, da naredite danes. Da bi našli srečo, ko sedaj služite in se pripravljate na svojo krasno prihodnost! ■

MOČ, DA BLAGOSLOVITE VSE LJUDI

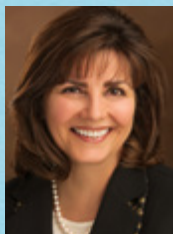
Cerkveni voditelji nas učijo, da so duhovniške uredbe in zaveze na voljo vsem Božjim otrokom – moškim in ženskam.

»Duhovništvo je Božja moč in polnomočje, dana za odrešitev in blagoslov vseh – moških, žensk in otrok. [...]

Za vsakega [vrednega človeka], ki se krsti, prejme Svetega Duha in redno vzame zakrament, so posebni Božji blagoslovi. Tempelj skupaj z [obljubo] o večnem življenju prinaša dodatno luč in moč [gl. NaZ 138:37, 51].«

Starešina Neil L. Andersen iz zbora dvanajstih apostolov, Moč v duhovništvu, generalna konferenca, okt. 2013, str. 98.

»Duhovniške uredbe in zaveze omogočajo, da prejmemo vse blagoslove, ki nam jih je obljubil Bog, ki so možni zaradi Odrešenikove odkupne daritve. Božje sinove

in hčere zaščitijo z močjo, z Božjo močjo, in nam nudijo priložnost, da prejmemo večno življenje, – da se vrnemo v navzočnost Boga in z njim živimo v njegovi večni družini.«

Carole M. Stephens, prva svetovalka v generalnem predsedstvu Društva za pomoč, Ali vemo, kaj imamo?, generalna konferenca, okt. 2013, str. 10.

Odločilno za nas je, da razumemo, da je nebeški Oče za vse svoje sinove in hčere priskrbel način, zaradi katerega so lahko deležni duhovniških blagoslovov in krepilne

duhovniške moči. V Božjem načrtu za njegove duhovne otroke je bistvena izjava, ki pravi, da je njegovo delo in njegova slava, da bi človek prejel nesmrtnost in večno življenje (gl. Moses 1:39).

Starešina M. Russell Ballard iz zbora dvanajstih apostolov, To je moje delo in slava, generalna konferenca, apr. 2013.

PRINAŠANJE DUHOVNIŠKIH BLAGOSLOVOV DOMOV

Bonnie L. Oscarson
generalna predsednica
Mladenk

Če boste svoje duhovniške zaveze izpolnjevali, boste pritegnili duhovniško moč, s katero boste blagoslovili dom in družino.

Kako lahko kot mladenič ali mladenka ne glede na družinske okoliščine uporabite moč duhovniških zavez, ki ste jih sklenili ob krstu, da boste krepili dom in družino? Razumevanje vloge in pomembnosti naših družin v Gospodovem načrtu nas lahko navdihne k temu, da izpolnjujemo obljube, ki smo jih dali, da bomo poskrbeli, da bomo najbolje in najbolj vneto služili prav doma. Poglejmo, kako lahko uporabimo moč svojih zavez, da krepimo tiste, ki nam pomenijo največ in da jim služimo.

Kako bi se odzvali?

Ponedeljek zvečer je in imate ogromno domače naloge. Slišite očeta, ki skliče družino za družinski večer. Kaj storite?

Možnost A: Odgovorite: »Joj, očka, nocoj nimam časa za to! Učiti se moram!«

Možnost B: Hitro pomagajte zbrati brate in sestre ter veselo sodelujete pri molitvah, glasbi in sporočilu.

Če je doma duhovniško vodstvo

To, da svoje starše podpirate tako, da voljno sodelujete na družinskem večeru, pri družinski molitvi in preučevanju svetih spisov, je le nekaj načinov, kako doma okrepite duhovniško vodstvo. Obstajajo številni drugi načini:

- Molite za starše. (Starši zagotovo vsak dan molijo za vas.)
- Starše podpirajte pri njihovih cerkvenih poklicih in bodite pripravljeni pomagati v hiši, zlasti takrat, ko so zaposleni z drugimi posebnimi zadolžitvami.
- Staršem pomagajte, sprejmite hišne učitelje, ko pridejo, in potem vljudno prisluhnite njihovem sporočilu.
- Če je v vašem področju tempelj, se ponudite, da boste varovali brate in sestre, da bodo starši lahko šli v tempelj in sodelovali pri duhovniških uredbah.

Pomnite, da niso samo starši tisti, ki so odgovorni, da v vaš dom privabijo Duha in ga tam tudi ohranijo. S svojimi dejanji in odnosom lahko veliko storite, da privabite Duha. Ali opravljate svoj del, da bi v dom privabili vpliv Duha?

Če doma ni duhovniškega vodstva

Družine niso videti enake, niti ne delujejo enako. Nemara živite v enostarševski družini ali pa pri vas doma ni duhovnika, ki bi predsedoval. Še vedno je veliko načinov, kako privabite duhovniško moč, ki bo okrepila vas in vašo družino. Sledi nekaj, kar bi morali početi vsi ne glede na okoliščine.

- Molite, preučujte svete spise in se postite. Zaradi teh prizadevanj boste duhovno močni in boste v svoje življenje in v svoj vpliv privabili Duha.
- Vzemite si čas, da povečate svoje poklice ali cerkvene zadolžitve, in bodite pripravljeni na nedeljske lekcije. To vam bo pomagalo, da boste zaupali vase, in kazalo, da podpirate duhovniške programe.
- Izkazujte spoštovanje vsem družinskim članom in podpirajte njihove koristne dejavnosti. Te odločitve krepijo vso družino.

- Družini povejte o tem, kar ste se naučili in delali v cerkvenih razredih in zborih. To je način, kako lahko poskrbite za evangelijsko poučevanje doma.
- Ugotovite, kako lahko s preprostimi prijaznimi dejanji služite ljudem okrog sebe.
- Pomagajte pri hišnih opravilih ali pa pomagajte bratu ali sestri.
- Če boste družini izkazovali Kristusovo ljubezen, boste bolj kot s čimer koli drugim vplivali na vzpostavljanje trdnih družinskih vezi.

Spoštovanje zavez

S služenjem, ljubeznijo in krepitvijo družine smo zvesti zavezam, ki smo jih sklenili s krstom, da bomo priče Jezusa Kristusa, izpolnjevali njegove zapovedi in krepili ljudi okrog nas. Zanašamo se lahko na moč duhovniških zavez, da bomo blagoslov ter pomoč doma in v družini. *Duhovništvo, služenje in dom* so besede, o katerih bi morali nenehno razmišljati. Družinski člani bi morali biti na prvem mestu, ko iščemo načine za sodelovanje pri odreševanju. Ko krepimo družimo, krepimo tudi Cerkev, skupnost in svet. ■

»Družina [je] osrednji del Stvarnikovega načrta za večno usodo njegovih otrok.«

Družina: Razglas svetu

»Najpomembnejše Gospodovo delo, ki ga boste kdaj opravljali, bo znotraj sten vašega lastnega doma.«

Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee (2000), str. 134.

SAMOZAVEST ZARADI PRAVIČNOSTI

*Odločno bi vam rad spregovoril o tem,
kako imeti zelo posebno vrsto samozavesti.*

starešina
Jeffrey R. Holland
iz zbora dvanajstih
apostolov

Moje sporočilo je sporočilo, ki vam lahko daje upanje in spodbudo sedaj in do konca življenja. V svetu je težav na pretek in te so vedno bile v vsakem starostnem obdobju in dobi. Z njimi se ne ukvarjajte preveč in naj vam ne vzamejo poguma. Prihodnja leta bodo nudila veliko čudovitih priložnosti in sijajnih blagoslovov. Vsa področja, ki nas tako zelo bogatijo – kot so znanost, tehnologija, medicina in komunikacijska tehnologija – se bodo še naprej razvijala. Živite v najsijajnejši dobi, kar jih svet pozna, in ljudje povsod po svetu imajo v vsakdanjem življenju več blagoslovov kot v katerem koli času v zgodovini. Pomnite – ko je bila vaša babica vaših let, se ji o tablici niti sanjalo ni in vašemu dedu se še vedno ne sanja, kako naj pošlje tekstovno sporočilo. Zato bodite srečni, zdravi in optimistični.

To deloma rečem zato, ker je v članku, ki sem ga bral nedavno, pisalo, da najpogostejše bolezni med mladimi danes niso diabetes, srčne bolezni ali rak. (Tovrstne težave so navadno prihranjene za ljudi moje starosti, ne vaše.) Ne, pisalo je, da

je bolezen, ki najpogosteje doleti tiste v najstniških in dvajsetih letih, dvom vase, strah pred prihodnostjo, slaba samopodoba ter splošno pomanjkanje zaupanja vase in svet okrog sebe.

Čeprav sem precej starejši od vas, razumem tovrstne skrbi, ker se zdi, da sem se večino svoje mladosti tudi sam soočal s situacijami, v katerih nisem imel kaj dosti zaupanja vase. Spomnim se, kako sem si prizadeval za dobre ocene, ker sem upal, da bom dobil priložnost za štipendijo, in se spraševal, zakaj je videti, da so drugi na tistem področju bolj nadarjeni od mene. Spominjam se leta in leta športnih tekmovanj, v katerih sem z zaupanjem poskušal igrati za potreben uspeh v športih na srednji šoli in na fakulteti, ko sem si tako brezupno želel zmagati na veliki tekmi in domov prinesiti zavidljivo zmago na prvenstvu. Še posebno se spominjam pomanjkanja samozavesti pred dekleti, ki fantom tako pogosto zbujejo strah. Tako hvaležen sem, da mi je sestra Holland dala priložnost. Da, lahko se pomnim vseh stvari, ki se jih spomnite vi – nisem bil gotov

glede tega, kakšen je moj videz, ali če sem sprejet ali kaj ima zame prihodnost.

Moj današnji namen je, da bi se pogovarjali o vseh tistih odprtih vprašanjih, s katerimi se sooča mlad človek, ki mu prinesejo marsikateri dvom vase in pomanjkanje samozavesti, toda odločno želim spregovoriti o tem, kako imeti tisto nadvse posebno samozavest – ki, če jo zaslužimo, dela čudeže na vseh drugih življenjskih področjih, zlasti glede samopodobe in kako gledamo na prihodnost. To bi vam rad ponazoril z naslednjo zgodbo.

Vrednota pravičnosti

Sedaj je tega že precej let; veliko preden sem bil poklican za generalnega voditelja, sem kot govornik sodeloval na konferenci za mlade odrasle. Konferenca se je zaključila s sestankom za pričevanja, na katerem je vstal čeden, mlad, bivši misijonar, da bi pričeval. Videti je bil dobro, čist in samozavesten – prav kakor bi moral biti videti bivši misijonar.

Ko je začel govoriti, so mu v oči stopile solze. Rekel je, da je hvaležen, ker stoji sredi tako ogromne skupine mladih svetih iz poslednjih dni, in da ima dober občutek glede življenja, ki si ga prizadeva živeti. Toda to je lahko občutil le, kakor je dejal,

Potem ko je na dovozu nekaj časa sedel v avtu in premišljeval ter občutil iskreno obžalovanje, je iz hiše panična pritekla njegova mama.

zaradi neke izkušnje, ki jo je imel pred nekaj leti, ki je za vedno oblikovala njegovo življenje.

Pripovedoval je, kako se je kmalu potem, ko so ga pri osemnajstih posvetili za starešino, z zmenka vrnil domov. Na tem zmenku se je nekaj zgodilo, na kar ni bil ponosen. Ni šel v podrobnosti, niti tega na javni prireditvi ne bi smel storiti. Do današnjega dne ne vem, kakšna je bila narava nesrečnega dogodka, toda zanj je bilo dovolj pomembno, da je vplivalo na njegovega duha in njegovo samopodobo.

Potem ko je na dovozu nekaj časa sedel v avtu in premišljeval o stvareh ter občutil iskreno obžalovanje za to, kar se je pač že zgodilo, je iz hiše k avtu panična pritekla njegova mama, ki ni bila članica. V trenutku mu je sporočila, da je njegov mlajši brat pravkar v hiši padel, se hudo udaril v glavo in ima nekakšne krče oziroma trzavico. Oče, ki je bil nečlan, je nemudoma poklical rešilni avtomobil, toda v najboljšem primeru bo nekaj časa trajalo, da bo pomoč prišla.

»Pridi in nekaj naredi!« je zaklicala. »Ali v vaši Cerkvi v trenutkih, kakor je tale, ne naredite nekaj? Ti imaš njihovo duhovništvo. Pridi in nekaj naredi.«

»Od tistega večera nisem nikoli naredil ničesar, zaradi česar ne bi mogel samozavestno h Gospodu in ga prositi za potrebno pomoč,« je dejal.

Njegova mati do takrat ni kaj dosti vedela o Cerkvi, nekaj pa je vedela o duhovniških blagoslovih. Kljub temu se ta fant ta večer, ko je nekdo, ki ga je imel zelo rad, potreboval njegovo vero in moč, ni mogel odzvati. Zaradi občutka, s katerim se je tistikrat boril, in osramotitve, ki jo je tistikrat občutil – kar koli je že bilo – se ni mogel podati pred Gospoda in ga prositi za potrebni blagoslov.

Skočil je iz avta in stekel po ulici do hiše vrednega starejšega moškega, ki je bil v oddelku njegov prijatelj, odkar se je pred dvema letoma spreobrn timer. Pojasnil mu je, kaj se je zgodilo, in oba sta se v fantov dom vrnila veliko prej, preden so prišli reševalci. Srečen konec te zgodbe, kakor je bila povedana na sestanku za pričevanja, je bil, da je ta starejši moški nemudoma dal blažilen, močan duhovniški blagoslov, zaradi katerega je bil otrok stabilen in miren do takrat, ko so prišli reševalci. Takoj so ga odpeljali v bolnišnico in natančen pregled je pokazal, da nima nobene trajne poškodbe. Ta družina je doživela trenutke hudega strahu.

Nato je bivši misijonar, o katerem govorim, rekel naslednje: »Nihče, ki se je soočil s tem, s čimer sem se tisti večer soočil jaz, ne bo nikdar poznal sramu, ki sem ga občutil, in obžalovanja, ki sem ga doživljal, ker nisem bil vreden, da bi uporabil duhovništvo, ki ga imam. Ta spomin je zame še toliko bolj boleč, ker me je potreboval moj mlajši brat in moja ljuba starša, ki nista člana, ki sta se tako močno bala in ki sta imela pravico od mene

pričakovati nekaj več. Toda ko danes stojim pred vami, vam obljubljam naslednje,« je dejal. »Nisem popoln, toda od tistega večera nisem nikoli naredil ničesar, zaradi česar ne bi mogel samozavestno h Gospodu in ga prositi za potrebno pomoč.« Osebna pravičnost je bitka v tem svetu, v katerem živimo,« je priznal, »toda to je bitka, v kateri zmagujem. Enkrat sem v življenju že občutil prst obsodbe, ki mi je pretil, in tega ne nameraval občutiti nikoli več, če glede slednjega lahko kaj naredim. In seveda,« je nadaljeval, »glede slednjega lahko naredim vse.«

Pričevanje je zaključil in se usedel. Še ga vidim pred seboj. Še vidim prostor, v katerem smo bili. Še se spomnim smrtne tišine, ki je sledila njegovim besedam, ker je imel vsak v prostoru priložnost še nekoliko globlje preiskati svojo dušo in se nekoliko močneje zaobljubiti, da bo živel po naslednjih močnih besedah, ki nam jih je dal Gospod, ki nam je naročil, naj nam *vrlina neprestano krasi misli, zato da bo naša samozavest močna v Božji navzočnosti*; in nauk duhovništva bo kapljal v našo dušo kot rosa iz nebes.

Sveti Duh nas bo stalno spremljal in naše žezlo bo nespreminjajoče žezlo pravičnosti in resnice. (gl. NaZ 121:45–46; poudarek dodan)

Navzočnost Svetega Duha

Moji ljubi mladi prijatelji, imejte čudovito življenje. Premišljujejte najboljše in upajte na najboljše in imejte vero v prihodnost. Pred vami je krasno življenje. Nebeški Oče vas ima rad. Če ste naredili napake, se jih lahko pokesate in so vam lahko odpuščene, prav kakor so bile temu fantu. Vse življenje in načrti in vera so še pred vami. Če boste imeli mirno vest, ko boste sami s svojimi spomini, boste na zelo osebni način lahko čutili Božjega Duha. Želim vam, da bi vas spremljal Duh, da bi v Gospodovi navzočnosti vselej čutili to samozavest. Naj naše krepostne misli naša dejanja ohranjajo čista danes, jutri in vedno. ■

Z ognjišča za mlade, ki je potekalo 31. decembra 2006.

VRATA in POT

Duhovniške uredbe in zaveze nas postavijo na pot v večno življenje in nas blagoslavljaajo z močjo, ki jo prav sedaj potrebujemo.

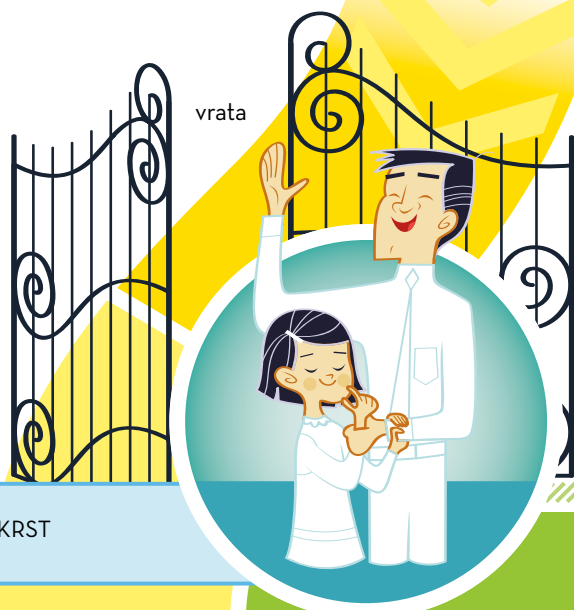
Vsi si prizadevamo za večno življenje, kar pomeni, da bomo odrešeni in povzdignjeni na najvišjo stopnjo celestialnega kraljestva, kjer bomo lahko kot družina živeli v navzočnosti nebeškega Očeta.

Duhovniške uredbe in zaveze nam poleg vere v Jezusa Kristusa in kesanja omogočajo, da stopimo na pot, ki vodi v večno življenje. Ne glede na to, kdaj ste stopili na to pot oziroma kje na njej se nahajate – bodisi ste rojeni v Cerкви bodisi ste se spreobrnili kasneje, bodisi ste bili vse življenje dejavni v Cerкви, ali pa ste sedaj postali dejavni – lahko na tej poti napredujete, če se boste osredotočili na zaveze in na to, kaj lahko naredite, da jih boste prejeli in jih izpolnjevali.

Pomembno je vedeti, da duhovniške uredbe in zaveze ne obljubljaajo zgolj čudovite prihodnosti. Nudijo nam tudi moč, tolažbo in podporo, ki jo potrebujemo sedaj, da lahko hodimo po poti in pravično vztrajamo do konca. ■

**POT, KI VODI
V VEČNO
ŽIVLJENJE
(VZTRAJATI DO
KONCA)**

gl. 2 Ne 31

KRST

»Duhovniško pol-nomočje v Cerкви je tisto, ki omogoča, da svete uredbe in zaveze povezujejo **družine** in vsakega od nas pripravijo **na vrnitev k Bogu**

Očetu in Jezusu Kristusu v celestialno kraljestvo. Te uredbe prinašajo mir, saj so to zaveze z Gospodom.«

Starešina Quentin L. Cook iz zbora dvanajstih apostolov, *Personal Peace: The Reward of Righteousness, Liahona*, maj 2013, str. 34.

Zakrament –
tedenska obnovitev
krstne zaveze

DAR SVETEGA DUHA

BISTVENE UREDBE IN ZAVEZE
UREDBE, KI OBNAVLJAJO IN KREPIJO

Patriarhalni blagoslov –
posebno osebno vodstvo in
obljubljeni blagoslovi

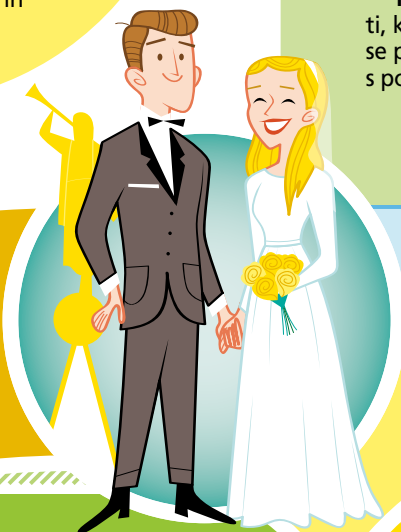
PODELITEV DUHOVNIŠTVA IN POSVETITEV
(ZA FANTE)

TEMPELJSKA OBDARITEV

Blagoslovi za
bolne – pomoč in
zdravljenje

Očetovi blagoslovi in drugi
blagoslovi tolažbe ter nasveta – mir
in vodstvo, ko je to potrebno.

TEMPELJSKO PEČATENJE

NENEHNA POMOČ

Sveti spisi – smernice in navodila, ki jih prejmemo kot del zaveze med Bogom in njegovim ljudstvom (gl. NaZ 84:57).

Molitev – »[Učenik] nam ponuja zavezo, naj se ga 'vselej spominjamo', in svarilo, naj 'vselej molimo', da mu bomo lahko zaupali svojo lastno varnost.« (Predsednik Henry B. Eyring, prvi svetovalec v Prvem predsedstvu, *Always, Ensign*, okt. 1999, str. 9)

Služenje – izpolnjevanje zavez s služenjem Bogu in njegovim otrokom, vključno s poklici, tempeljskim delom in rodoslovjem, razglašanjem evangelija, služenjem rednega misijona.

Kesanje – čas, ko smo zašli s poti, ko se spomnimo svojih zavez in se približamo Odrešeniku, včasih s pomočjo duhovniških voditeljev.

Starešina Robert D. Hales iz zbora dvanajstih apostolov, *Stand Strong in Holy Places, Liahona*, maj 2013, str. 49.

»To, da ostajamo na evangelijski poti zavez, zapovedi in uredb, nas **ščiti** in nas **pripravlja**, da v svetu opravljamo Gospodovo delo.«

Starešina Neil L. Andersen iz zbora dvanajstih apostolov, *Moč v duhovništvu, generalna konferenca*, okt. 2013, str. 98.

»Če v duhovniških uredbah sodelujete vredni, vam bo Gospod dal več **moči, miru in večne perspektive**.«

VEČNO ŽIVLJENJE
(CELESTIALNO KRALJESTVO Z DRUŽINO)

»Kaj naj storim, ko v šoli spregovorijo o témi, ki je v nasprotju z evangelijskimi nauki, kot je splav?«

Veliko je načinov, kako se odzvati – ali ne – odvisno od situacije. Prvič, pomislite, kaj bi se lahko zgodilo, če bi spregovorili ali če ne bi. Če bi s svojim molkom povzročili, da bi drugi menili, da soglašate z nečim, za kar veste, da je narobe, potem raje preprosto pokažite nesoglašanje. Če menite, da bi s svojimi opazkami zgolj povzročili prepir, potem pripombe prihranite za drugo priložnost. Če pa ste v razredu drug do drugega spoštljivi in učitelj prosi za sodelovanje, lahko molite za navdih in potem svoja prepričanja pojasnite.

Prav tako se lahko pripravite vnaprej, če veste, da boste v razredu načeli določeno témo. Poleg svetih spisov in konferenčnih govorov na določeno témo pogledajte tudi v knjižice *Zvesti veri*, *Evangelijska načela* ali *Za moč mladih*. V pojasnjevanju téme se lahko urate tudi tako, da jo predstavite na družinskem večeru. Ko boste pripravljeni, se pogovorite z učiteljem ali sošolci.

To, kako se odzovete, je prav tako pomembno, kot to, kar rečete. Bodite spoštljivi in ne uporabljajte cerkvenega žargona. Sošolci bodo zbegani, ko boste rekli: »Oddelčna svetovalka Mladenk me je poučila, da...«

Za vas je najpomembnejše to, da veste, kaj Cerkev uči in kaj vam govori Sveti Duh, da vas ne bodo zavedle napake, ki bi jih v razredu nemara slišali ali prebrali.

Ne pozabite, koga predstavljate

Ko se spoprijemate s takšimi situacijami, ne pozabite, da drugi nemara ne čutijo enako glede določene téme kot vi. Ne bodite ukazovalni ali vsiljivi, vendar se svojih verovanj ne bojte zagovarjati. Ne pozabite, da zastopate Kristusa.

Madeline K., 16 let, Wyoming, ZDA

Bodite vljudni

Čutim, da bi morala o svojih pogledih spregovoriti prijazno in tudi omeniti, zakaj v nekaj verjamem. Menim, da ni potrebno, da bi druge prepričala, da bi na nekaj imeli enak pogled kot jaz, menim pa, da bi morali poznati moje mnenje o določeni témi in razumeti moje stališče.

Sabrina S., 16 let, Oregon, ZDA

Izogibajte se prepiru

Podala bi svoje mnenje, branila svoja načela in nauke Cerkev ter spoštovala mnenje drugih. Ne bi bila prepirljiva, kar bi odgnalo Duha, ki bi na druge lahko pozitivno vplival.

Daiana V., 15 let, Buenos Aires, Argentina

Bodite spoštljivi

Pomembno je, da se nas sliši, vendar je zelo pomembno tudi to, da spoštujemo prepričanja drugih. Ne prepirajte se! Prepir ustvarja sovražnike in zmedo. Če napoči

téma, ki je v nasprotju z našo vero, ostanite mirni, osredotočeni in spoštljivi in ne pozabite prisluhniti Duhu. Obstajajo stvari, ki jih ne razumemo, Bog pa jih. Prisluhniti bi morali njegovemu Duhu in se od njega učiti.

Hannah M., 18 let, Utah, ZDA

Razglašajte to, kar Cerkev uči

Na takšna vprašanja poskušam odgovoriti po svojih najboljših močeh, kajti prijatelji in učitelji ne poznajo stališča Cerkve na določeno témo, če jim tega ne povem. S tem bodo vedeli za prihodnje, vi pa boste od tega imeli duhovno korist. Pomnite: »Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih.« (Mt 5:16)

Joshua M., 16 let, Manchester, Anglija

Pomagajte drugim, da bodo razmišljali o tem, kaj je prav

Iskreno spregovorite o svojih občutkih. V šoli se veliko obravnava téme, kot je splav, zato naj vam o tem ne bo nerodno govoriti. To je dobra priložnost za razglašanje evangelija in meril, v katera verjamemo. Če boste govorili o svojih prepričanjih, boste ljudem pomagali, da bodo razmišljali o tem, kar je prav.

Madison R., 14 let, Severna Karolina, ZDA

Popravite napačen nauk

Pripadamo Cerkvi, ki je usmerjena v misijonarsko delo, v kateri smo

poklicani oznanjati; zato ne smemo dopustiti, da bi se širil napačen nauk. V takšnih situacijah moramo spregovoriti, če želimo popraviti kakšen lažen nauk in ljudem pomagati, da bodo razumeli, kakšno je stališče obnovljenega evangelija glede te téme.

David M., 16 let, provinca Kasai-Occidental, Demokratična republika Kongo

Vedite, kakšno je stališče Cerkve

Bil sem na tečaju, na katerem so pogosto obravnavali sporne téme.

Prvo, kar moramo storiti, je, da spoštujemo verovanja drugih, prav kot bi to tudi sami pričakovali od sošolcev. Če je téma v neposrednem navzkrižju z naukom Cerkve, potem povejte svoje mnenje. Ni treba, da v svojem odgovoru omenite Cerkev. Vendar se prepričajte, da veste, kakšno je stališče Cerkve glede tega.

Joseph Z., 18 let, Maryland, ZDA

BODITE NEOMAJNI

»Na nas je, da z razlago, s prijateljskim prepričevanjem in točnimi dejstvi pojasnimo svoje stališče. Na nas je, da smo neomajni in nepopustljivi glede moralnih zadev današnjega časa in večnih evangelijskih načel, vendar da se ne prepiramo z nobenim človekom ali organizacijo. Prepir gradi zid in postavlja pregrade. Ljubezen odpira vrata.«

Starešina Marvyn J. Ashton (1915–94) iz zbora dvanajstih apostolov, No Time for Contention, Ensign, maj 1978, str. 8.

VPRAŠANJE, KI SLEDI

»Kako se lahko s škofom dovolj sproščeno pogovarjam o spornih vprašanjih ali skrbah?«

Odgovore pošljite najkasneje do 15. maja 2014 in, če želite, svojo fotografijo na liahona@ldschurch.org ali po pošti (gl. naslov na 3. strani).

Odgovore lahko zaradi dolžine in jasnosti priredimo.

Za objavo vašega odgovora in fotografije morate priložiti naslednje podatke in dovoljenje: 1. polno ime in priimek, 2. datum rojstva, 3. oddelek ali veja, 4. kol ali okrožje, 5. svoje pisno dovoljenje in če ste mlajši od osemnajst let pisno dovoljenje staršev (e-pismo zadostuje).

RES ali NI RES?

Včasih je težko vedeti, kaj je resnica in kaj zmeta, toda nebeški Oče nam je dal čudovite darove, da bi nam pomagali razločevati med Božjo resnico in Satanovimi lažmi.

David A. Edwards
cerkvene revije

Če ste že kdaj izpolnjevali vprašalnik s pravilnimi oziroma nepravilnimi trditvami, veste, da je včasih neresnico težko prepoznati. Podobno tudi pri velikih vprašanjih vere, prepričan in vsakdanjega življenja, ko je izjemno pomembno, da smo sposobni razlikovati med tem, kar je res in kar ni, ni vedno lahko.

Vseeno se nam ni treba bati, tako kot se tisti, ki nepripravljeni pišejo test. Nebeški Oče nas je blagoslovil s številnimi darovi, da bomo lahko prepoznali njegove resnice in nasprotnikove laži.

Različne vrste neresnic

Za ponazoritev sem vam najprej pripravil kratek kviz s pravilnimi in nepravilnimi trditvami:

1

Luna je zelena.

RES

NI RES

Neil Armstrong, astronaut Apolla 12, ki je kot prvi človek hodil po Luni, je rekel, da je bil ta dogodek »velik skok za človeštvo«.

RES

NI RES

2

3

Po programu Nacionalne zrakoplovne in vesoljske uprave (NASA) leta 1969 niso mogli na Mars, zato so morali na Luno.

 RES

 NI RES

Pristanek na Luni je po vsej verjetnosti uprizorila vlada ZDA, saj bi sončni veter, radiacija, kozmični žarki in druge ovire pristanek s človeško posadko onemogočile, poleg tega pa so bile fotografije videti ponarejene in so si poročila očividcev v nekaterih podrobnostih nasprotovala.

 RES

 NI RES

4

Sodobne laži

Ko gre za stvari, ki vplivajo na vaše misli, prepričanja, odločitve in obnašanje – stvari, ki imajo potencialno večne posledice – je vredno paziti na raznovrstne neresnice, ker bo Satan, »oče laži« (2 Ne 9:9), uporabil vsakršne načine, da bi nas prevaral. Sledi nekaj primerov, kako to dela sedaj, kot tudi primerov, kako se lahko odzovemo z resnico.

Pravilen odgovor na vsako trditev je *ni res* in te trditve predstavljajo nekaj osnovnih vrst neresnic, na katere boste verjetno naleteli.

Prva trditev je *preprosta neresnica*, očitna napaka. Druga trditev je *delno resnična*, kar je zavajajoče, ker ob eni ali več resnicah navaja neresnico (bil je Apollo 11 in ne Apollo 12 – pa te imam!). Tretja trditev vsebuje *lažno dvojnost* oziroma primer, kjer sta predstavljeni samo dve možnosti, ki v resnici nista edini (NASA bi se na primer lahko odločila, da ne bodo šli nikamor). Četrta trditev je »*logična utemeljitev*«, ki temelji na razumsko zvenečih, vendar pogosto pomanjkljivih dokazih, da bi pripeljala do nekega napačnega zaključka.

Preprosta neresnica

Napačna predstava:

Pornografija je nekaj običajnega in nikomur ne škoduje.

Kam vodi (velika laž):

Daj, le glej jo.

Resnica:

Pornografija nam popači pogled na spolnost, lahko nas zasvoji, nas duhovno globoko poškoduje in lahko uniči odnose.

Delna resnica

Napačna predstava:

Vsak človek je edinstven in lahko živi tako, kot želi, zato je to, kar mislite o sebi in kako se izražate, najpomembnejše v življenju.

Kam vodi (velika laž):

Ne bi smeli dopustiti, da vam Bog ali Cerkev govorita, kako naj živite, zato kar delajte, kar hočete, če se dobro počutite.

Resnica:

Vsak od nas je edinstven otrok nebeškega Očeta, ki želi, da postanemo kar najboljši in takšni, kot je on. Poslušnost njegovim zapovedim nam pomaga doseči največjo radost.

Kako prepoznati resnico

Torej, kako pridemo do popolnejšega vpogleda v resnico? Kako neresnice prepoznamo? Sledi nekaj čudovitih darov, ki nam jih je nebeški Oče dal zato, da bi razločevali med resnico in zmoto.

- **Kristusova luč.** »Kristusova luč [...] navdihuje vse razumne ljudi po celem svetu, da razločijo resnico od zmote, pravilno od napačnega. Prebudi vam zavest.«¹
- **Sveti Duh.** »Duh resnice vas bo uvedel v vso resnico.« (Jn 16:13)
- **Sveti spisi.** »Bog uporablja svete spise, da razkrinka zmotno mišljenje, zmotne navade in greh z njegovimi uničujočimi vplivi.«² V tem pogledu je še posebej pomembna Mormonova knjiga, ker »razkrinka Kristusove sovražnike. Zmede napačne nauke in pomiri prepire.« (Gl. 2 Ne 3:12.)³
- **Sodobni preroki.** »[Prerokova] odgovornost je, da človeštvu razodeva Božjo voljo in njegov resnični značaj. [...] Prerok greh obsoja in svari pred njegovimi posledicami.«⁴
- **Izobraževanje.** Sveti išče znanje s preučevanjem in tudi z vero. Izobrazba mu omogoča, da loči resnico od zmote, še posebno preučevanje svetih spisov. (Gl. NaZ 88:118.)⁵

Lažna dvojnost
(samo dve možnosti)

Napačna predstava:

Cerkev pridiga proti določenim načinom življenja; torej je nestrpna in sovraži ljudi – ni sprejemajoča in ljubeča.

Kam vodi (velika laž):

Ker je Cerkev nestrpna in sovražna, si zasluži, da jo kritiziramo, zasmehujemo in grajamo, zato tja ne bi smeli več hoditi.

Resnica:

Nesprejemanje načina življenja nekoga drugega ni isto kot sovraštvo in nestrpnost. Sočutje, spoštovanje in prijaznost lahko izkažemo vsakomur – tudi ljudem, katerih način življenja je v nasprotju z Božjimi zakoni – pri čemer ostanemo zvesti Bogu in njegovim zapovedim.

»Logična« utemeljitev

Napačna predstava:

Sodobna znanstvena dognanja so nekatere stvari v Mormonovi knjigi ovrgla, poročila o tem, kako je bila prevedena, pa so protislovnna, kar pomeni, da si je Joseph Smith vse skupaj izmislil ali od nekje prepisal.

Kam vodi (velika laž):

Mormonova knjiga ne izpričuje resnice in Joseph Smith ni bil prerok, zato nehaj hoditi v Cerkev.

Resnica:

Znanost potrjuje veliko stvari v Mormonovi knjigi, »dokaži« proti njej pa so pomanjkljivi. Vendar je najpomembnejši dokaz o njej pričevanje Duha, ki vam govori, da izpričuje resnico in da je bil Joseph Smith resnično prerok.

Čeprav ni vedno lahko odgovoriti *res* ali *ni res*, ko se v svetu soočate z najrazličnejšimi predstavami, vam bodo darovi, ki vam jih je dal nebeški Oče, test pomagali opraviti. ■

OPOMBE

1. Richard G. Scott, Peace of Conscience and Peace of Mind, *Liahona*, nov. 2004, str. 15.
2. D. Todd Christofferson, Blagoslov svetih spisov, *generalna konferenca*, apr. 2010, str. 31–34.
3. Ezra Taft Benson (1899 – 1994), The Book of Mormon Is the Word of God, *Ensign*, maj 1975, str. 64.
4. Guide to the Scriptures, Prophet, scriptures.lds.org.
5. Russell M. Nelson, Thus Shall My Church Be Called, *Ensign*, maj 1990, str. 16.

VKLJUČITE SE V POGOVOR

V razmislek do nedelje

- Kako vam nebeški Oče pomaga prepoznavati resnico?
- Kako se lahko borite proti zmotam?
- Kako lahko spodbudite druge, da bodo našli resnico?

Kaj lahko storite

- V cerkvi spregovorite o tem, kako ste spoznali, da obnovljeni evangelij izpričuje resnico.
- Na socialnih omrežjih spregovorite o resnici in kako ste jo spoznali.

starešina Enrique R. Falabella

član prvega zbora
sedemdeseterih

»Dedek, to je tako lahko!«

»Preiskujete Pisma, ker mislite, da imate v njih večno življenje, a prav ta pričujejo o meni.« (Jn 5:39)

Rad imam Mormonovo knjigo in Odrešenika, Jezusa Kristusa. Nekega dne sem vnukinjo Raquel vprašal, kaj misli o tem, da bi si za cilj zadala, da bo prebrala Mormonovo knjigo. Raquel se je pred kratkim naučila brati.

»Ampak dedek,« je rekla, »to je tako težko. To je debela knjiga.«

Potem sem jo prosil, naj mi prebere eno stran. Vzel sem štoparico in meril čas. Potrebovala je samo tri minute, da je prebrala eno stran.

Mormonovo knjigo beremo v španščini in španska izdaja Mormonove knjige ima 642 strani. Povedal sem ji, da bi celo knjigo prebrala v 1.926 minutah.

To bi jo lahko še bolj prestrašilo, zato sem to številko delil s šestdesetimi minutami. Povedal sem ji, da bi za branje potrebovala zgolj dvaintrideset ur. To je manj kot dan in pol!

Potem mi je rekla: »Dedek, to je tako lahko!«

Raquel, njen brat Esteban in najini drugi vnuki so za branje Mormonove knjige potrebovali malo več časa. To pa zato, ker si moramo med branjem vzeti čas za molitev in premišljevanje o tem, kar smo prebrali.

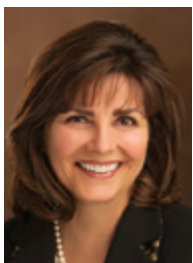
Prav kakor Raquel in Esteban lahko vsi vzljubimo svete spise. Potem bo vsak od nas lahko vzkliknil:

»Kako sladki so mojemu nebu tvoji izreki, bolj kakor med mojim ustom.«

(Ps 119:103) ■

Iz nagovora na spomladanski generalni konferenci 2013

Carole M. Stephens

prva svetovalka
v generalnem
Društvu za pomoč

PORTERJEVA

Ko mi je umrl tast, se je družina zbrala in pozdravila tiste, ki so se prišli od njega posloviti. Ves večer, ko sem bila z družino in prijatelji, sem pogosto opazila, da je najin desetletni vnuk Porter stal ob moji tašči – njegovi babici. Včasih je stal za njo in pazil nanjo. Enkrat sem opazila, kako jo je držal za roko. Gledala sem, kako jo je trepljal po rokah, jo objemal in ji stal ob strani.

Ta podoba mi ni šla iz glave še več dni po tem dogodku.

Navdihnjena sem bila, naj Porterju pošljem e-pismo. Povedala sem mu, kar sem videla in občutila. Spomnila sem ga na **zaveze**, ki jih je sklenil, ko se je krstil, in navajala Almove besede iz osemnajstega poglavja Mozijeve knjige:

»Ker torej želite priti k Božji čredi in se imenovati njegovo ljudstvo in ste voljni nositi drug drugega bremena, da bi bila lahka; da, in ste voljni žalovati s tistimi, ki žalujejo; da, in tolažiti tiste, ki

potrebujejo tolažbo, in biti Božje priče ob vsakem času in v vsem in na vsakem kraju, kjer bi utegnili biti, prav do smrti, [...] da boste lahko imeli večno življenje – [...] če je to želja vašega srca, kaj imate proti, da bi se krstili v Gospodovem imenu kakor priče pred njim, da ste z njim stopili v **zavezo**, da mu boste služili in spolnjevali njegove zapovedi, da bo nad vas lahko obilneje izlil svojega Duha?« (v. 8–10)

OBLJUBA

Zaveza je obljuba med tabo in nebeškim Očetom.

Porterju sem pojasnila, da je Alma učil, da morajo biti tisti, ki se želijo krstiti, pripravljene služiti Gospodu, tako da služijo drugim – vse življenje! Rekla sem: »Ne vem, če si opazil, toda s tem, kako si babici izkazal ljubezen in skrbel zanjo, si spolnjeval svoje **zaveze**. **Zaveze** vsak dan spolnjevamo tako, da smo prijazni, izkazujemo ljubezen in skrbimo drug za drugega. Hotela sem le, da bi vedel, da sem ponosna nate, ker spolnjuješ **zapovedi**! Ker spolnjuješ

zapoved, ki si jo sklenil, ko si se krstil, boš pripravljen, da te bodo posvetili v duhovništvo. Ta dodatna **zaveza** ti bo dala še več priložnosti, da boš druge blagoslavljal in jim služil, in z njeno pomočjo se boš pripravljaj na **zaveze**, ki jih boš sklenil v templju. Hvala, ker si mi tak dober zgled! Hvala, ker si mi pokazal, kako je, če spolnjuješ **zaveze**!«

Porter je odgovoril: »Babi, hvala za sporočilo. Ko sem babico kar naprej objemal, nisem vedel, da

spolnjevam **zaveze**, ampak sem v srcu čutil toplino in sem se res dobro počutil. Vem, da je bil v mojem srcu Sveti Duh.«

Tudi sama sem v srcu začutila toplino, ko sem spoznala, da Porter ve, da ga bo, če bo spolnjeval **zaveze**, Duh nebeškega Očeta vedno spremljal [gl. NaZ 20:77]. Ta obljuba je možna, če prejmemo dar Svetega Duha. ■

Iz govora Imamo velik razlog za radost, generalna konferenca, okt. 2013, str. 125–127.

BODITE TA, KI SPOLNJUJE ZAVEZE!

Ko se krstim, obljubim, da bom:

izkazoval ljubezen in prijaznost,
tolažil žalostne,
spolnjeval zapovedi nebeškega Očeta
in drugim povedal o nebeškem Očetu.

Nebeški Oče pa mi obljublja, [...]

da me bo vedno spremljal Sveti Duh!

Podpis:

Še bolj spoznajte témo
tega meseca za Osnovno!

Družina je v središču načrta nebeškega Očeta

Jan Taylor

Miša rada zlagala stolpe iz kock, vendar je včasih, ko se kocke prevrnejo na tla, žalostna. Potem je spoznala skrivnost. Če pri dnu stolpa uporabi več kock, ima stolp trdnejši temelj. Potrebna je bila potrpežljivost in vaja, vendar je kmalu zlagala stolpe, ki se niso tako zlahka porušili.

Prav kakor se je Miša naučila zlagati trdnejše stolpe, se mi lahko naučimo ustvarjati močnejše družine. Družine so zelo pomemben del načrta nebeškega Očeta za nas. Pred rojstvom smo živeli kot duhovni sinovi in hčere nebeškega Očeta.

Ko je nastopil čas, da pridemo na zemljo, je načrtoval, da pridemo v družino. Želi, da bi nas družina ščitila, učila in nam pomagala, da se bomo vrnili k njemu.

Prizadevamo si lahko, da bi imela naša družina trdnejši temelj. Drug drugemu lahko služimo in si pomagamo. Drug drugega lahko poslušamo in drug z drugim prijazno govorimo. Skupaj lahko molimo in preučujemo svete spise. Skupaj lahko delamo in preživljamo čas ob tem, kar nas veseli. S potrpežljivostjo in vajo lahko ustvarimo trdnejšo družino. ■

HVALNICA IN ODLOMEK IZ SVETIH SPISOV

- S svojo družino sem lahko večno, (*Liahona*, apr. 2013, str. 65)
- Lk 6:47–49

PREDLOGI ZA DRUŽINSKI POGOVOR

Z družino preberite odlomek iz Evangelija po Luku 6:47–49. Potem se pogovorite o tem, kaj se iz tega odlomka naučimo o družini. Kako ste si v družini pomagali v preizkušnjah? Kaj lahko naredite, da boste zgradili še trdnejši temelj?

družinska molitev

pisanje pisma misijonarju

družinski večer

skupna večerja

družinsko preučevanje
svetih spisov

skupna igra

obiskovanje bolnih

poslušanje zgodb
o prednikih

USTVARIMO MOČNO DRUŽINO

Naredite plakat, ki bo vaši družini pomagal, da bo še močnejša!

- S pomočjo odraslega kocke izrežite. Na list papirja prilepите tiste, ki prikazujejo, kaj z družino že delate. Te kocke bodo predstavljale temelj vaše družine.
- Izberite drugo kocko, ki prikazuje nekaj, kar bi z družino radi delali oziroma delali bolje. Ko boste ta cilj dosegli, kocko dodajte stolpu. Plakat postavite tja, kjer ga bo vsak lahko videl, in kocke še naprej dodajajte, da bo vaša družina močnejša.

Na prazne kocke napišite nekaj svojih predlogov.

Krst

je začetek
naše poti
učenca

predsednik Dieter F. Uchtdorf
drugi svetovalec v Prvem predsedstvu
iz oktobrske generalne konference 2013

starešina
Terence M. Vinson

član prvega zbora
sedemdeseterih

Katere stvari so zate zelo težke?

.....

Kako lahko nebeškega Očeta prosiš
za pomoč pri tem, kar je zate težko?

.....

Koga lahko še prosiš za pomoč?

.....

Premikanje skale

Nekoč je neki deček poskušal zravhati zemljo za hišo, da bi se tam igral z avtomobilčki. Njegovo delo je ovirala velika skala. Deček je skalo potiskal in vlekel z vso močjo, toda ne glede na to, kako močno si je prizadeval, se ni premaknila.

Oče je sina nekaj časa opazoval,

nakar je prišel k njemu in rekel: »Če hočeš premakniti tako veliko skalo, moraš uporabiti vso svojo moč.«

Deček je odgovoril: »Uporabil sem vso svojo moč!«

Oče ga je popravil: »Ne, nisi! Nisi imel moje pomoči!«

Potem sta se skupaj sklonila in skalo zlahka premaknila.

Gospod želi, da se pri reševanju težav zanašamo nanj. Potem lahko njegovo ljubezen občutimo pogosteje, močneje, jasneje in bolj osebno. Postanemo enotni z njim in lahko postanemo takšni kot on. ■

Iz govora Približujmo se Bogu, generalna konferenca, okt. 2013, str. 112.

Sem Dria s Filipinov

*Mabuhay, Kaibigan!**

Iz intervjuja Amie Jane Leavitt

Ste kdaj sanjali, da bi živeli na otoku? To je Alejandria, vendar jo družina in prijatelji na kratko kličejo Dria. Z mamo, očetom in dvema sestrama živi na otoku Cebu na Filipinih. Dria je imela tudi starejšega brata, vendar je pred njenim rojstvom umrl. »Vem, da je še vedno član naše družine, in nekega dne ga bom videla, ker so družine za večno,« pravi. ■

** »Živijo prijatelji!« v tagaloščini.*

Ena izmed stvari, ki jih imam najraje, je ples. Sem baletka. Upam, da bom naslednje leto napredovala na naslednjo stopnjo, špice. To pomeni, da bom lahko nosila posebne baletne copate, s katerimi bom lahko plesala po prstih.

Na Filipinih je več kot 7.000 otokov, tako da lahko obiščete veliko lepih krajev. Naš dom je blizu obale in rada se igram v oceanu. Ena mojih najljubših stvari je plavanje. Teга sem se naučila kar sama!

Z družino grem rada na različne plaže. Enkrat smo šli na Palawan – otok z največjo podzemno reko na svetu. Tam sem se potapljala s potapljaško opremo in gledala raznobarnve ribe.

Nekega dne so v šoli sošolci rekli, da mormoni ne verjamemo v Boga. Povedala sem jim, da verjamemo. Naslednji dan sem prinesla nekaj misijonarskih kartic z Jezusovo sliko na sprednji strani in s Členi vere na hrbtni. Ko so sošolci videli sliko in prebrali nekaj naših prepričanj, so bili srečni, ker so izvedeli, da verjamemo v Boga.

RADA GLEDAM TEMPELJ

Srečni smo, da živimo v bližini filipinskega templja Cebu City. Preden je bil tempelj posvečen, smo si ga z družino lahko ogledali. To je tako lep, miren kraj. Hvaležna sem, da je zaradi templjev moja družina lahko skupaj za večno.

PRIPRAVLJENA NA POT!

V Driini torbi je nekaj njenih najljubših stvari. Kaj od tega bi v svojo torbo dal ti?

Razmišljam o Jezusu

Mabel Jones Gabbott

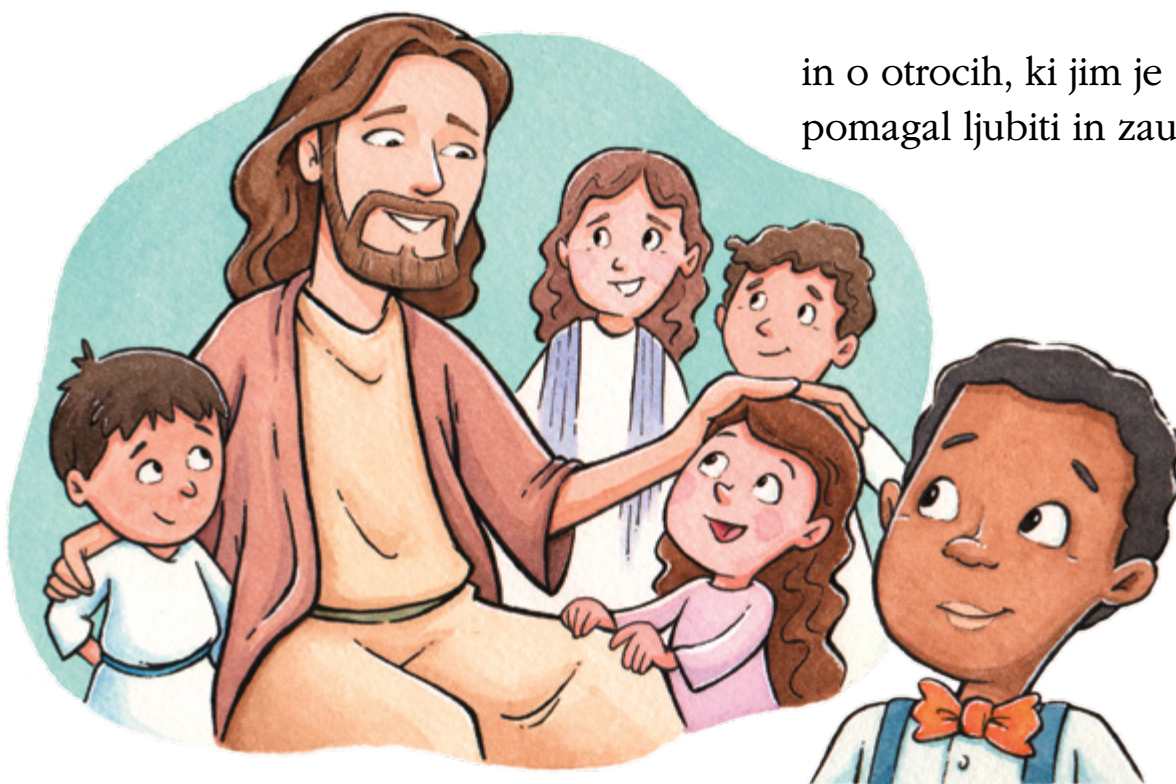

Ne bi smelo biti težko zelo mirno sedeti
in razmišljati o Jezusu, njegovem križu na hribu
in o vsem, kar je zame pretrpel in naredil.
Ne bi smelo biti težko tiho sedeti.

Razmišljam o prašnih
poteh, ki jih je prehodil,

in o otrocih, ki jim je
pomagal ljubiti in zaupati.

Ne bi smelo biti težko pokončno sedeti,
vljudno poslušati, noge umiriti.
Ne bi smelo biti težko, čeprav sem majhen,
razmišljati o Jezusu, prav nič težko. ■

POSEBEN ČAS ZA RAZMIŠLJANJE O JEZUSU

Zakramentni sestanek je poseben čas, da tiho sedim in razmišljam o Jezusu.

Jezus se je krstil v reki Jordan.

Jezus je ozdravljaj ljudi.

Jezus je imel rad otroke.

Jezus je za nas trpel in umrl.

Jezus je ponovno vstal na velikonočno jutro.

Zaradi Jezusa bomo tudi mi ponovno živeli!

Tukaj nariši
ali prilepi
svojo sliko.

NAJ NAM PRIHODNOST VLIVA UPANJE

Stan Pugsley

Dvanajstega septembra 2001 sva z ženo hodila gor in dol po hodniku bolnice v Tucsonu v Arizoni v ZDA in več ur nestrpno čakala na rojstvo najinega sina. Na najini in na vseh televizijah v zgradbi so se vrstili posnetki prejšnjega dne iz New Yorka – podobe dveh stolpnic, ki sta nekoč zaznamovali obzorje tega mesta, sta izginjali v ruševinah in prahu. Podobe, ki so jih prenašali več ur, so nama zbudile občutek obupa. Zdelo se je, da je to najslabši čas za rojstvo otroka na svet – svet, ki se je zdel tako mračen in preteč.

Najin sinček se je rodil zgodaj naslednje jutro. Ko sem najino detece pestoval, sem premišljeval o pretresljivih dogodkih zadnjih nekaj dni, o dogodkih, ob katerih sem se spomnil požarov v narodnem parku Yellowstone leta 1988. Plameni so uničili skoraj 325.000 hektarov gozda. Zdelo se je, da je park popolnoma uničen. V poročilih so prikazovali ožgano zemljo in na nebu gost črn dim. Noben človeški trud ne bi mogel hitro nadomestiti tega, kar je zgorelo. Zdelo se je, da niti neutrudna regeneracijska sposobnost niti moč narave ne bosta kos uničujoči moči ognja.

Isti vetrovi, ki nas udarjajo in nam grozijo, da nas bodo premagali, zasejejo tudi seme sprememb in rasti.

Pa vendar se je naslednjo pomlad zgodil tih čudež – skozi ožgana tla so začele poganjati majhne rastline in cvetlice. Postopno je iz zemlje vzcvetelo vse več cvetlic, grmičja in dreves. Preroditev parka je bila počasna in polna drobnih, čudovitih podrobnosti, in čez čas je bil učinek dramatičen.

V trenutkih strahu, ki se zdi, da nas bo pogoltnil kot žgoč ogenj Yellowstonea, ko sta naša vera in upanje na koncu, se moramo spomniti, da je pod nami tih, neomajen temelj, veliko močnejši kot vsaka zla sila, s katero se bomo spopadli. Helaman je razložil, da je ta temelj »[skala] našega Odkupitelja, ki je Kristus, Božji Sin«. Če bomo gradili na njem, potem »ko bo hudič poslal svoje silne vetrove, da, svoje strelice v vrtilinčastem viharju, da, ko [vas] bosta udarjali vsa njegova toča in huda nevihta, da to ne bo imelo moči nad [vami], da bi [vas] povleklo v brezno bede in neskončnega gorja zavoljo skale, na kateri [ste zgrajeni], ki je zanesljiv temelj, temelj, na katerem ljudje ne morejo pasti, če gradijo na njem« (He 5:12).

Ko se v svetu soočamo z divjimi silami zla in skušnjav, se nam lahko zdi, da je skromen in preprost vpliv evangelija prekašan in premagán. Lahko občutimo dvom in obup, ko zaman čakamo, da bi bile krivice popravljene, bolečine olajšane in težave razrešene. Vendar prav ti vetrovi, ki nas udarjajo, zasejejo seme sprememb in rasti, in neznanska moč evangelija tiho deluje pod tlemi zemeljskega obstoja ter pripravlja tisoče majhnih semen upanja in življenja. ■

Autor živi v Arizoni v ZDA.

ILUSTRACIJA: ROBERT T. BARRETT

HOWARD W. HUNTER

Howard W. Hunter je pri petnajstih dobil **skavtsko orlovo priznanje** (najvišje priznanje po programu dosežkov za fante). Navduševal se je nad **rodoslovjem** in je pogosto preživljal čas v cerkveni rodoslovni knjižnici ali obiskoval družinske člane. Ko je bil apostol, je sodeloval pri izbiri kraja za **jeruzalemsko središče Univerze Brigham Younga**. Kot predsednik Cerkve je člane spodbujal, naj pogosto častijo v templju, in manj kot dva meseca pred svojo smrtjo posvetil **tempelj Bountiful v Utahu**.

V tej številki tudi

ZA MLADE ODRASLE

Če bo vaše oko
zazrto v

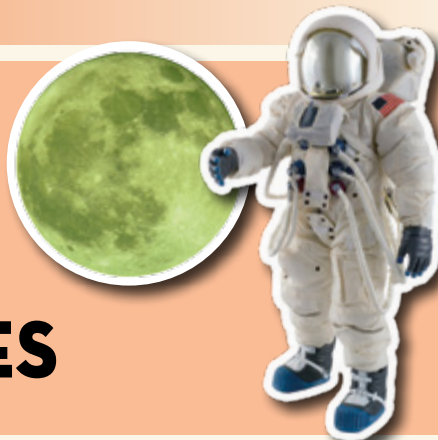
mojo slavo

Mladi odrasli z vsega sveta razmišljajo o tem, kaj pomeni slediti Odrešenikovemu vzoru in živeti spodobno.

str. 40

ZA MLADE

Ali je luna zelena? Ali je bil pristanek na luni prevara? Rešite kviz in se naučite prepoznavati razliko med Božjo resnico in Satanovimi lažmi.

RES ali NI RES

str. 64

ZA OTROKE

»Dedek, to je tako lahko!«

Ali bi bili presenečeni, če bi izvedeli, da celo Mormonovo knjigo lahko preberete v dnevni in pol?

str. 67